ASOCIAȚIUNII

ANUL 1. No. 72. — 6 pagini 3 lei — Vineri 21 Maiu 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 550, 6 luni „ 220, 3 luni „ 150

Kandelli, Kandelli, Kandelli!

Ați auzit de fiara aceasta care posedă aproape un miliard avere în România? Ați auzit desigur — și numai din coloanele acestei gazete. Veți mai auzi de el — și tot numai de aici.

A fost totuș cu acest Kandelli o mică poveste, pe care cititorii vor trebui s'o cunoască. Mai întâi cum a ajuns la cunoștința mea, individul? Intr'un restaurant cineva îmi strânge mâna, spunându-mi:

— Il atacați pe Kandelli... In sfârșit! Bine că s'a găsit cineva. E un bandit uriaș.

In seara aceea — încă nu citisem gazeta — habar nu aveam că începuse campania, și luând în mână ziarul primul lucru a fost să mă informez.

Erau în adevăr câteva coloane masive și vehemența lor bogată de cifre, de fapte, denunța pe unul din cei mai mari gangsteri ai zilei. Dacă nu ar fi fost adevărat decât jumătate din tot ce se putea citi — și mizerabilul încă ar fi trebuit spânzurat de limbă într'o țară cinstită.

Dar eu cred că era adevărat... mai mult chiar decât era scris, că noi încă nu cunoșteam tot! Fraude fiscale, de proporții astronomice, contrabande, afaceri, afaceri de toată frumusețea...

Bravo! am zis, să continue campania, să țipăm cel puțin că în țara asta în care licențiați și doctori se întind de foame pe drum și așteaptă lefuri de 2000 lei pe lună, un brigand anonim și foarte puțin autochton numără în milioane.

Intr'o țară în care văduvele de război n'au pâine și invalizii vin mutilați, în cârji, vin chiar în birourile noastre să ne cerșească lefuri «oricât de mici», să ne spună că nu le-a mai rămas decât să moară de foame fiindcă n'au putut să moară pe front — în țara asta un Kandelli aglomerează în casa lui de bani o avere de aproape un miliard de lei!

Cu revolta asta am lăsat campania în mâna redactorilor noștri însărcinați cu demascarea brigandului — și noi ne-am reluat ocupațiile celelalte pe care cititorii ni le cunosc aici.

Și de Kandelli nu m'am mai interesat... Nu m'am mai interesat decât în ziua în care... am primit o vizită!

Un domn — pe care am să-l numesc... dacă va trebui — îmi cere pe considerații prietenești, «pentru el», să nu-l mai atacăm pe Kandelli! Am fost surprins... Mai întâi pe domnul în chestiune, îl cunoșteam — iar până la prietenie nu mi-am dat seama niciodată c'aș fi ajuns... Și apoi, mi se pare, că sunt servicii care nu se pot cere!

Cum la un moment dat domnul a încercat să strecoare insinuări — era atât de bun prieten cu Kandelli! — eu m'am ridicat spunându-i că refuz să-l mai ascult... Iar Dragoș care tocmai atunci intra, văzând de ce este vorba și văzând atitudinea mea, a avut un cuvânt tăios, pe care-l spune tot atât de frumos cum îl scrie, arătând că e necesară închiderea imediată a discuției...

Și domnul a înțeles atunci — puțin târziu — și a plecat, a plecat supărat, poate... Nu e nimic! Sper că s'a consolat, pe drum...

In acest timp campania își continua cursul.

Și eu iar nu m'am mai interesat de Kandelli... Nu m'am mai interesat însă... până când iar am primit o vizită!

De data asta era un industriaș cunoscut și chiar simpatic. Dânsul a încercat mai întâi să-mi explice că poate Kandelli nu este tocmai atât de vinovat și chiar dacă este puțin, apoi e... așa... și pe dincolo... In sfârșit un om și el și p'ormă... nu mai știu ce! I-am explicat însă musafirului meu acelaș punct de vedere, anume că sunt servicii care, între oameni ce se stimează, nu se pot face. Era un om delicat și a înțeles... Am adăugat deopotrivă că dacă într'adevăr Kandelli ne arată în scris că sunt inexacte afirmațiile din Buna Vestire, noi vom avea datoria să rectificăm; dar dacă sunt exacte aceste afirmații, atunci vom avea aceeași datorie... să continuăm! Și că în orice caz — dacă sunt sau nu sunt exacte toate afirmațiile noastre! — Kandelli... tot va fi atacat, pentru motivul simplu că ovreiul care a putut să adune în țara asta o avere de un miliard e, orice s'ar spune, vinovat!

Intrebat, în sfârșit, dacă vreau să-l primesc pe Kandelli, să-mi explice el cât e de inocent, am rugat categoric să nu fiu în niciun fel turburat de vizita lui... Această convorbire am avut-o cu un om care trăește și care sunt sigur că m'a priceput.

După asta — vă spun că m'a priceput — el n'a mai venit. Nici explicațiile scrise ale lui Kandelli nu le-am primit.

Văzând însă că nu poate face nimic la direcția gazetei, Kandelli a încercat atunci să lucreze puțin la subsolul ei... Și a fost găsit un biet ziarist — care tocmai se chema Ciupescu! — și care cerând în fiecare zi un «pol» suplimentar la Administrație s'a gândit probabil că ar putea să ceară mai mult miliardarul Kandel. Nu știu ce-o fi făcut el cu Kandelli — dar știu că dela gazetă a fost curățat încă de a doua zi și, dacă nu greșesc, impetuosul nostru Valeriu Cârdu i-a și depus pe obraz toată recunoștința gazetei pentru serviciile ce i-a adus!

Dar lăsându-i pe toți la o parte, să ne mai gândim un minut la gangster... Incercările lui de a cloroformiza, de a cumpăra un ziar, o gazetă! Și atunci pricepeți cum și-a făcut el miliardul...

Cititorii vor avea cel puțin satisfacția că din acest ziar, coloanele noastre se vor prăvăli în fiecare zi peste capul lui... Până când l-om vedea pământ!

TOMA VLADESCU

Regele Cristian al Danemarcei, străbătând străzile Capitalei Sale în ziua aniversării a 25 ani de domnie

Istoria, cel mai bun pedagog

După datele statistice cele mai circumspecte, au murit în Spania până acum cel puțin un milion de oameni. Capitala țării a fost aproape complet distrusă, împreună cu șase mari centre provinciale importante: Irun, Toledo, Malaga, Guernica, Bilbao și Amorebieta. Spania a ajuns apoi în cea mai nenorocită situație: câmp de luptă pentru armatele străine, câmp de experiență pentru cele mai demente experiențe sociale, vast ogor planetar, pe care Moartea și Nebunia nu mai pot conteni cu seceratul.

Dar, cum am mai spu's și altă dată, Spania n'a ajuns aci printr'un accident, ci din pricina unui lanț întreg de slăbiciuni și de greșeli politice. In cât se poate afirma, că fie care spaniol e responsabil astăzi în fața istoriei de dezastrele și calamitățile ce s'au abătut asupra patriei lor martire.

Cum aceste slăbiciuni și greșeli se repetă în fiecare țară din Europa, ne întrebăm pentru ce oare țările mijlocii și mici, cari n'ar voi desigur să îndure aceiași soartă nu se concertează între ele ca să organizeze o anchetă internațională în Spania, spre a identifica toate cauzele cari au pricinuit catastroficele rezultate actuale?

Intoarcerea la noi acasă

Dintre drumurile care trec pe lângă noi, dintre toate drumurile acestea cari ne uluesc și ne sfârtică uneori sufletul, nu știu câte vor să caute o țară, nu știu câte au plecat să se întâlnească undeva, la o răscruce de istorie, cu țara.

Sunt atâtea teze utilizabile pentru un articol de ziar și un noian întreg de evenimente — externe și interne — așteaptă o examinare, o tălmăcire, o încadrare în nevoile noastre rumânești.

Și totuși, ceva m'a îndemnat, mi-a cerut și mi-a ordonat — într'o sguduitoare prăvălire de porunci, venite de departe, din toate sfâșierile și din toate amintirile legate de ele — să însemn aceste rânduri pentru întoarcerea la noi acasă în sufletul țării.

Sfat, de zile mari, cu țara.

Să precizăm expresiile și să fixăm drumurile. Pentruca să nu fim greșit interpretați. Intoarcerea la sufletul țării, nu înseamnă, nicidecum trâmbițarea ficționistă a statului țărănist și nici deslănțuire demagogică a luptei de clasă.

Intoarcere acasă la noi, în inima noastră de slăvire rumânească, nu înseamnă scoaterea țăranului din sat pentru investirea lui cu atribute de agent electoral și nici stabilirea de corespondențe între pământ rumânesc și obiective politicianiste locale sau frontpopulariste.

Intoarcerea la țară nu înseamnă dinamitarea încrederii în nație. Ci îngropare în toate mormintele neamului, identificare cu toate vrerile acestei țări și nepotolită slujbă de soldat — gata oricând! — pentru îndeplinirea misiunii ordonate nouă și pentru a trimite un sublim mesaj de istorie rumânească Cerului.

Intoarcere la brazdă nu înseamnează — nu poate însemna — doctrină internațional-țărănistă. Ci trăire organică, până la contopire, în brazdă și pentru brazdă. Nu drumul care duce spre acest orizont politic interesează. Ceiace interesează este credința care animă pasul depe drum. Nu formula este semnul începutului de drum. Și nici a sfârșitului a biruinții. Nu doctrina, cerebralizată și teoretizată până la refuz, este spada care taie lumile și veacurile în două. La noi nuanțele cad. Țara nu este expresie delimitată doctrinar. La noi, țara, — în conștiința noastră, unde nuanțele tac, — înseamnează Neam. Neamul este Nația. Și Nația trebue să fie Statul. Spre inima acestui stat, care se plimbă printre noi, închinându-se la fiecare troiță, urcă toate satele și trebue să plece, uzinele.

Iată dece întoarcerea noastră spre sat, înseamnează încolonare în marșul directivat spre inima de neam. Iată dece întâlnirea cu toate uzinile, este echivalentă întâlniri cu sufletul nației.

Necesitatea acestei uriașe călătorii spre sat — imediată, pentrucă este cerută! — o simți atunci când citești un reportaj — a, faptelor diverse, domnilor! — cu povestea unei pâini, de fabricație evreiască prevăzută cu lame de ras și cu alte obiecte absolut comestibile.

Fapt divers, desigur. Dar, iată! — nu sunt eu vinovat că scrisul meu e liric, că e prea avântat, că e patetic, dacă vreți — lama aceasta simplă se ridică, uriaș și amenințător, devine sabie gata să taie punțile de legătură ale sufletului românesc. Lamă evreiască în pâinea noastră cea de toate zilele.

O, cum simți nevoia să te întorci acasă. In casa noastră umilă și săracă. Intr'un sat în care țăranii, citind cronica brazdelor, au început să caute cărările pe cari a drumăit Nicolae Vasile Ursu din Albac.

Intr'o uzină, unde sirena șueră aspre chemări de încolonare în expediția neamului spre răsărit de istorie.

Se aud strigări dinspre sat. Cine nu vrea să rămână în urmă, trebue să se reîntoarcă acasă lângă inima noastră caldă, s'audă cum bate această inimă, în pieptul neamului care nu mai poate fugi de lângă destinul nostru.

VALERIU CARDU

D. Ion Mihalache se uită în oglindă...

Tristă soartă a mai avut și partidul național-țărănesc!

Venind la putere după o îndelungată opoziție, a dat câteva echipe ministeriale, în cari d-nii Ion Mihalache și V. Madgearu au reușit să facă fiecare în felul său cele mai proaste figuri. Apoi, s'a întâmplat ce s'a întâmplat și d. Ion Mihalache, acest duios amator de costume naționale în combinație proprie, a rămas stăpân peste un partid cu o sută de capete, unul mai fioros decât celălalt. Trăind în iluzii, pe cari nici măcar d. V. Potârcă, deși optimist prin constituție, nu le mai crede, președintele partidului național-țărănesc visează și acuma posibilitatea unui guvern, în care D-sa — vai! — să devină șef cu mașină oficială la scară.

Cine știe, prin vre-o minune, lucrul s'ar fi putut întâmpla, dacă... Și d. Ion Mihalache s'a împiedicat de eternul «dacă» din partidul național-țărănesc, un sinistru «dacă», pe care, în simpatica-i miopie, Domnia-Sa nu l-a înțeles niciodată și nici n'a căutat să-l descifreze, deși chestia e simplă ca oul lui Columb sau bețiа d-lui Dr. N. Lupu.

«Dacă», pe care d. Ion Mihalache nu-l poate înțelege, se referă la disciplina din partidul cel mai comic din România, mai comic decât chiar costumul combinat al d-lui președinte.

Frământările din partidul național-țărănesc au ceva homeric în ele. Fiecare grupuleț își are zeitatea, dela Hermes, zeul pungașilor (și nu fac nici o aluzie răutăcioasă la cineva din Banat...), și până la Ares, divinitatea personală a d-lui V. Potârcă, toată colecția mitologiei eline e reprezentată cu talent — numai că parodistic... — în fața d-lui Ion Mihalache. Și cu acest partid, în care «pila» e instrumentul cel mai întrebuințat politicește, D-sa vrea să guverneze orice s'ar întâmpla.

Alegerile comunale din București au arătat până unde poate merge iluzia d-lui Ion Mihalache: exact până la ciomagul agenților electorali. Insă lumea s'a învățat cu nărav și nu se mai lasă impresionată de elocvența retevеiului, care — spune filosofia practică — are două capete...

Dacă la București lucrurile stau atât de prost cu armonia din partidul d-lui Ion Mihalache, — vă puteți închipui ce e în Moldova, Basarabia și Bucovina, căci de Ardeal nici nu mai vorbesc!

Totuși, oare ce face d. Ion Mihalache în ceasul acesta?

Ei bine, v'o destăinuesc:

Se uită în oglindă. Nu din cauza unui acces de narcisism sau pentrucă s'ar pregăti pentru cinematograf. Oh, nu! Ci pentru a vedea cum l-ar prinde poza marțială de prim sau secund ministru. Poate, chiar, face repetiție generală, cu recuzită și decor: un costum nou și zâmbetul distant, sobru, de om pe umerii căruia se sprijinește întreaga țară.

Numai că un lucru nu-l vede d. Ion Mihalache în oglindă: partidul.

Noi, însă, am reușit să-l deslușim, ca prin ceață. Cu toate acestea, clar. Iată-i pe d-nii Dr. N. Lupu, V. Madgearu, Armand Călinescu, Petre Andrei, Costache Lupu, Cezar Spineanu, Pan Halipa, Ion Hudiță, trăgându-se de păr... în cea mai perfectă ordine.

Iar d. Ion Mihalache zâmbește... zâmbește... zâmbește ca'n stilul acela incolor din «Dreptatea» hebreizată.

Ce destin de rob, la d. Ion Mihalache! Condamnat să nu înțeleagă niciodată nimic din ceeace se'ntâmplă împrejurul D-sale, — nu-și poate da seama că partidul național-țărănesc a ajuns înainte de vreme un partid... istoric.

La doi pași de d. Ion Mihalache e țara. Foarte aproape și, totuși, cât de departe de D-sa...

In curând — vă asigur! — președintele în costum combinat o va uri din toate puterile. Serios! Pentrucă țara are în prezent cu totul alte preocupări decât frontul popular, dorit cu atâta insistență de d. Dr. N. Lupu, solitarul din cârciumele dela periferie, unde ține discursuri acre muștelor înecate în spriț.

Țara se înoiește la suflet și știe ce vrea.

D. Ion Mihalache se învechește și, poate, vrea să nu știe.

Infine! Admițând chiar că partidul ar fi unitar — credeți că visul guvernamental al d-lui Ion Mihalache ar fi realizabil?

Eu cred că nu.

Căci morții nu pot guverna o țară vie. Și partidul național-țărănesc nu mai e decât un imens cimitir, în care singurul lucru viu e un tineret, care, însă, și acela e pe cale să decedeze.

Mircea Streinul

Masa de onorații

…TEM

…ctă dela «Lupta» că la toamnă d. … cu toate comentariile domnilor … își pune o foaie de viță pe față … — Adamo more — acolo unde e … rușinea cea mai mare.

…URIE MARE

…-i pe domnii ziariști, cla… de când constată că axa … — Roma a devenit mai puțin a…

…RE EVAPORARE

… de câteva apropieri tactice, … ieri cusute cu ață albă, … d. Vaida, «Supta» — 6 pagini … 2 lei — vorbește de «evapo… statului țărănesc» al d-lui Miha…

… alte cuvinte, statul ăsta țără… un fel de apă chioară.

…, a observat Lupu dela o … asta și nu mai vrea să … doctrina lui Mihalache.

… mai bun vinul, — doctrina ața …

…ULUI

… ariear aseară, … lui Dumnezeu: … Doamne, moartea 'n lume, … trăi și eu...

UNUI MORALIST

Imoralitatea vremii,
Ai descris-o atât de bine,
De-ai făcut biata morală
Să sucombe de rușine.

Intâlnirea cu cei veniți depe front

de NECULAI TOTU

In așteptarea d-lor general Cantacuzino și Ing. Virgil Ionescu

Tranșeea era puțin adâncă și pământul se săpa tare anevoie. Șiroae de sudoare au curs pe frunțile lor. O muncă istovitoare în bătaia inamicului. La lucru s'au încălzit și au asudat, sudoarea eșise și prin veston, apoi a început să înghețe pe ei. S'au trântit unul lângă altul, să se încălzească. Apoi 3 ore de santinelă în care timp nu ai voie să te miști.

Spre ziuă inamicul a început un bombardament vijelios de toate calibrele asupra trupelor noastre, apoi încetul cu încetul s'a potolit. Pe la orele 12 iar s'a pornit cu moarte pe noi. Era un sgomot, un foc de nu se mai putea ști ce este, tranșeele erau aruncate în aer. Morți. Grenate. Răcnete. Deodată, la orizont, apar tancurile rusești. D. Clime îmi spune că a numărat 17. Pe lângă bombardamentul artileriei mai sosesc și tancurile să verse foc. Tunurile lor cu tragere rapidă seceră, mitralierele varsă puhoi de gloanțe. In spatele lor infanteria vine în rânduri dese. Incepem și noi a împușca în ei. Tunurile antitanc intră în funcție. Artileria noastră răspunde celei inamice. O bătălie serioasă și grea. Deodată se aude un obuz de mare calibru ce vine înspre noi. Se simte după șuerat că va cădea aproape. Ne culcăm în fundul tranșeei. Părintele Dumitrescu fredonează: „A început vifornița cea mare".

O răbufneală grozavă. Am impresia că s'a dărâmat tot cerul pe noi. Sărim în sus. Inamicul se apropie. Pușca mitralieră nu mai funcționează. In toate părțile răniți. Pentru moment nu ne dăm seamă de dezastru. Alecu se repede la pușca mitralieră și încearcă să o pue în funcțiune. Dușmanul înaintează mereu. Obuzul a ucis și a rănit întreaga noastră secție. Alecu se uită și vede pe Moța și Marin morți. Cu un răcnet nebun ne strigă acest lucru. Noi tragem de zor cu pușca. Dușmanul e aproape de tot. Peste câteva clipe vom fi înconjurați și uciși. Dar ne vine în ajutor altă grupă cu o pușcă mitralieră și reușim să oprim inamicul pe loc. Alecu desface haina lui Ionel Moța, scoate tricolorul cu care era încins și-l așterne peste el. Din buzunarul lui Ionel cade ceasul. A stat din cauza exploziei. Arată ora 4,45. Inamicul ținut de focul nostru începe câte puțin să se retragă. Ducem corpurile băieților într'o casă, facem un fel de masă, aprindem un căpițel de lumânare. Preotul Dumitrescu rămâne de veghe să facă rugăciuni. Vine și preotul catolic, face o rugăciune plângând, sărută drapelul și pleacă.

Noi am stat toată noaptea în tranșee. Abia a doua zi am căpătat permisiunea de a însoți corpurile la Toledo".

*

Corpurile camarazilor noștri au fost aduse la morga spitalului Donicellas Nobles. Impreună cu părintele Dumitrescu ne-am dus să le vedem. Am trecut prin mai multe curți interioare și am ajuns în fața câtorva trepte ce duceau la camera unde se aflau corpurile lui Moța și Marin. O durere adâncă îmi rodea sufletul. Acești camarazi cu care acum câteva zile am fost împreună, care erau plini de viață, de elan, de curaj, acum stau fără mișcare, întinși pe masa de operație. Mă apucă un fel de răzvrătire împotriva soartei, împotriva orânduelilor pământești. Moța — acest om extraordinar, în care se frământau atâtea idei geniale — mort.

(Continuarea în pag. III-a)

Insemnările lui Neculai Totu

de VIRGIL RADULESCU

Vor apare în curând, strânse în volum, toate foiletoanele semnate de Neculai Totu, în Buna-Vestire. Apariția acestui luptător în publicistica românească, este, mai ales pentru cei cari îi cunosc teribila lui sete de acțiune, o surpriză.

Fără a avea ceva din senzaționalul ușor al reportagiului, însemnările acestea dau un colorit original faptelor trăite într'o atmosferă de legendă. A povesti despre întâmplări petrecute într'un cadru de proporții, într'adevăr uriașe, nu este lucru ușor. Și mai ales, atunci când autorul povestirilor, este acelaș cu al faptelor despre care scrie.

Să nu te măsori, când vorbești despre tine, cu perspectivele cadrului în care stai încleștat, până la contopire, cu ființa ta întreagă și să redai totuși, întocmai, amețitoarele înălțimi peste care și sufletul tău a pășit, este și mai greu.

Foiletoanele lui Totu, îndeplinesc cred, această condiție.

Poate că rândurile acestea ar fi mers, în alt loc, decât aici, dacă aceste însemnări ar fi privite numai din acest punct de vedere.

Ar fi, desigur și o sărăcie de înțelegere, dacă ne-am opri la aceasta.

Insemnările acestea, interesează mult prin cuprinsul lor și mai ales prin ceeace se desprinde din ele.

Cum să nu te cutremure în adâncurile ființei tale, toată această halucinantă prăbușire a oamenilor într'un abis din care nu știu de vor mai putea ieși!

(Continuare în pagina 3-a)

Iconografia Invierii

Senindătatea morţii creştine este lămurită de credinţa în înviere, această uluitoare minune a lui Hristos. Totuş, şi de aici au pornit şi tot aici au sfîrşit gîndurile PR. DUMINICA, aşa cum îi spunem noi ca să ni-l apropiem mai mult, în broşura de înaltă curăţenie sufletească: Iconografia Invierii — cum se poate ca reprezentarea Invierii să n'o găsim pînă 'n veacul VII iar în biserici pînă 'ntr'al IX-lea?

De bună seamă că nu trebue să scormonim cauzele în neînţelegerea sau neacceptarea adevărului, de vreme ce adevărul e de o durată mult înapoi şi atît de greu că n'am putea altfel explica întîile mucenicii şi martiră, tot eroismul creştin decît prin Dumnezeul din el.

Ar putea explica într'un fel absenţa acestei iconografii, «Joptul că semnul lui Iona» anunţat de Mîntuitorul, se întîlneşte la tot pasul», (Matei 12. V, 38—41).

«Se poate ca adevărul acesta fiind atît de evident, mintea artiştilor să fi fost preocupată de probleme ceva mai disputate, mai controversate: problema răului, păcatul original, mîntuirea, viaţa veşnică». Apoi a isvorît ciclul liturgic.

Insă desigur că trebue găsită o explicaţie cînd Sf. Ev. începe a-şi îmbelşuga cuprinsul cu scene din viaţa Mîntuitorului.

Deja avem un punct de reper important: Iona — cu povestea lui — dece nu un simbol. Atunci să căutăm motivul.

«Invierea Domnului fiind o minune covîrşitoare — o taină deopotrivă de mare ca şi aceia a întrupării — artiştii n'au îndrăsnit să o prezinte decît în oglinditură, în simbol».

Deaceia îl întîlnim în icoane şi lemn pe Iona. Şi coborîrea la Iad sau scenele următoare învierii pînă 'n înălţare.

Pentrucă numai învierea nu, întrucît învierea a fost totdeauna socotită ca o taină ca şi întruparea.

Cînd însă zugravii unui veac tîrziu, simpli meseriaşi cu exerciţiul ochiului, fără înţelegerea mistică a inimii întotdeauna şi în orice caz fără ştiinţa Sf. Ev. a lui Matei sau a tuturor, au reprezentat Invierea copiind detaliile mai vii. Aşa că astfel ne explicăm străjerii trăsniţi de lumină şi uimire în faţa unui Hristos care-şi ia sbor îngereşte de pe lespedea dată 'nlături. Aşa au văzut zugravii aceştia care n'au ştiut sau n'au înţeles textul Sf. Evangheli — unde străjerii n'au putut vedea pe Domnul; ci au văzut «îngerul care a prăvălit piatra ca să arate femeilor mormîntul gol».

Deschidem o paranteză în care să încadrăm admirabilele clişee ale broşurii Pr. Dominic Ionescu începînd cu fresci, detalii de sarcofagii, medalioane de bronz, mozaicuri din San Marc, plăci de argint şi icoane din Luvru, sau picturi vechi din biserici de lungă tradiţie (Popăuţi a lui Ştefan cel Mare) şi sfîrşind cu coperta de argint a unei Evanghelii dela Sucevița din 1607, două detalii de pe cruci din veac XVI dela Mr. Dragomirna şi epigonatul dela Secu (coborîrea la Iad).

Şi pentrucă cei cîţi îl cunoaştem îndeaproape pe Pr. Duminică, şi-l ştim că este, tot, un suflet de isbucniri, îl regăsim aprig şi viu ca mercurul acolo unde pune mîna pe bice plesnind cu năduf aerul putred şi nernicia.

«Şi astăzi se zugrăvesc catedrale, în care am văzut meşteri cîntind romanţe, fumînd din lulea, ba unui trăgînd nişte înjurături ungureşti să s'audă pînă sus în palatul metropolitan».

Fiindcă nu se înţelege odată să se respecte predaniile noastre şi cucerniciile noastre. Mai ales acolo unde nu se poate lucra — în pictura bisericească — cu sufletul ghe|ar, ci cu el îmbulzit în miresme de tămîie; cu sufletul sumeţ şi viclean, ci cu el smerit şi cinstit ca o pîine.

«In biserică zugravul trebue să facă oficiu de predicator, de exeget, de liturghist. Şi ca să le facă pe toate acestea să fie el însuş un om credincios».

Nu l-aţi cunoscut pe Pr. Duminică Ionescu, cît e de năprasnic şi bun?

Ion Băleanu

CUIBURI DE LUMINA

D. Dumitru Cristian Amzăr

a extras din revista «Insemnări sociologice» studiul «Ştiinţa naţiunii». «Reflecţii şi îndoeli asupra noilor iniţiative ale Profesorului D. Gusti, pe care l-a publicat într'o broşură.

Nu este un studiu cu intenţie polemică ci precizări neîndoioase pe care tânărul gânditor, Dumitru Cristian Amzăr, le face.

Trebuie cetit

In curând

vor apare cărţile Nicolae Totu şi Bănică Dobre cu însemnări din războiul spaniol.

Cartea

lui Neculai Totu se va numi «Insemnări depe front».

Crucificaţii

este intitulată cartea lui Bănică Dobre.

Baladele

d-lui Radu Gyr, mult aşteptate îşi aşteaptă, deasemenea momentul apariţiei.

Intâlniţi acolo deopotrivă pe poetul şi luptătorul Radu Gyr. Intâlniţi sbuciumul şi durerile unui neam. Dar şi cununile aşteptate să coboare pe frunţile celor ce înving şi ale celor ce sunt de mult pregătiţi de moarte.

Invierea

lui Ciril Vârnav este sub tipar. Colaborează d-nii: Radu Gyr, Mircea Streinul, Ştefan Ion Gheorghe, Horia Stamatu, George Drumur, etc.

Apare la Râmnicul Vâlcea, Redacţia şi administraţia strada Traian nr. 280.

Revistele

cele mai bune — din provincie — sunt revistele ardelene. Sunt şi cele mai active; bine informate; serios scrise. Româneşti. Desigur cele care sunt româneşti. Iubesc o anumită siguranţă a condeiului ardelean, şi claritatea de totdeauna a înfăţişării.

Ne amintim

de toată strădulnţa pe care d. prof. Al. Dima o depune în cercurile culturale din Sibiu. «Provincia literară» condusă de Al. Dima este necesară. Ii aşteptăm apariţia şi realizările cari şi până aci s'au arătat deosebit de importante.

Endymion

volumul de versuri al prietenului, talentatului Ovid Caledoniu s'a bucurat de o primire în presă în unanimitate elogioasă.

Cetiţi

Libertatea, Glasul Strămoşesc, Cuvântul Argeşului, Rânduiala, Ideea Românească, Omul Nou, Iconar.

Recetiţi cu atenţie colecţiile revistelor suprimate: AXA şi VESTITORII. Recetiţile mereu. Ele cuprind slova lui Ion I. Moţa şi Vasile Marin. Prin ele şi-au mărturisit ei gândurile şi credinţele.

Emil Murecade

ne va prezenta în toamna aceasta un volum cu traduceri din poeţii tineri arabi.

Tot Emil Murecade va traduce în limba arabă o mână de poeţi tineri români.

G. B.

Iaşul, cetatea spiritualismului românesc

De curând am luat parte la o resurecţie a Iaşului, a Moldovei întregi. Acolo am văzut oameni care totuşi mai au puterea să se rupă din momentul vremelnic şi întocmai ca zeii elini să sguduie Iaşul în toată fiinţa lui, să-l scoată din apatia de până acum şi să-i arate urcuşul spre olimpul spiritualităţii româneşti. Fiindcă, asta a fost menirea Iaşului, — a Moldovei, în trecut şi asta e chemarea de viitor.

Ca moldovean din ţara de sus, am avut atunci o senzaţie ameţitoare şi aproape exagerată.

Există în trecutul culturii noastre, — în special a Moldovei, — perioade când felurite curente de cultură, — apusene sau răsăritene, — aproape că ne-au stropşit cu influenţa lor. Unele ne-au fost păgubitoare. Altele însă, au avut darul să ne răcorească, să ne salte din adânc comoara ce sta îngropată în adâncul etnosului românesc. Aşa de pildă a fost cultura germană şi cea bizantină. Sinteza acestor două elemente e pârghia culturii Moldovei. Spre limpezirea acestei afirmaţii e deajuns să pomenim pe creatorii şi îndrumătorii noştri din veacul al nouăsprezecelea Asaki, M. Kogălniceanu, Eminescu, etc. Eminescu mai ales s'a rostit în graiul românismului de pretutindeni, — după ce geniul lui fusese fecundat de cultura germană. In sinteza artei lui recunoaştem accentele de doină populară, — de-o dulce jale, dureros de dulce, — care vin din pirosfera sufletului băştinaş, de două ori milenar.

Şi între doina cu accente de simţire aşa de profunde, pline de seriozitate, ori de-o dulce melancolie şi între cultura germană există o înrudire. In melancolia aceea nu e nimic plângăreţ, superficial.

Eminescu şi Creangă reprezintă prin excelenţă caracterul românesc în toate dimensiunile şi adâncimile lui. Eminescu şi Creangă sunt Moldoveni. Iată dece Moldova e leagănul românismului. Iar Iaşul capitala Moldovei este Ierusalimul spiritualităţii româneşti. Din Iaşi au purces toate iniţiativele şi toate nădejdile de înviere ale neamului. Să amintim numai că de aici a purces în 1916—1918 închegarea neamului între hotarele lui geografice. Şi dacă Iaşul a căzut în somnolenţă, asta se datoreşte politicei democratice, cu fracul iudaic şi umanitarismului eterat — de influenţă franceză,— care au desrădăcinat pentru o vreme spiritul naţional din terenul lui. Resurecţia de astăzi a Iaşului, e revolta împotriva pălmuirilor de până acum.

Unii vor obiecta că Iaşul şi chiar Moldova nu mai dă oameni creatori. Să nu se uite însă, că Moldova totdeauna, — la intervale mai lungi, — ne-a făcut surpriza cu un munte de spiritualitate. Iată de ce Iaşul cere să fie reintegrat în drepturile lui.

Iar iniţiatorilor de reabilitare a Iaşului, le trimitem câte o floare din crugul acestei primăveri. Să luptaţi domnilor, cu elan şi dragoste sfântă pentru Iaşi!

MIHAIL COSMA

CALENDAR

JOI 28 MAI

ORT.: Sf. Martir Teleleu (248).
CAT.: Sf. Bernardin din Siena.
SOARELE: răsare 4.46, apune 19.5.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Recital Floria Capsali.
TEATRUL NAŢIONAL: Oameni pe un sloi de ghiaţă.
TEATRUL REGINA MARIA: Topaze.
TEATRUL COMOEDIA: Absenţe nemotivate.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Fiul cel pierdut.

CINEMATOGRAFE

SCALA: Anne Marie cu Annabella, Jean Murat şi Pierre Richard Willm.
CAPITOL şi ROXY: Copilul şi Elefantul. Jurnal Eclair şi Parada de 10 Mai 1937.
TRIANON: Crai de ghindă, Incoronarea dela Londra şi Parada de 10 Mai.
CORSO: Un bărbat original, jurnal şi complectare.
REGAL: Nick, Gentleman, Detectiv, cu William Powel, Myrna Loy, Elisa Landi, James Stewart.
DOAMNEI: Chemarea tinereţii şi Sânge polonez.
DARLY: Clasa VIII-a cu Charles Vanel şi Infidelitate cu Francoise Rosay.
PALAS BULEVARD: Oraşul păcatelor şi Ultimul păgân.
CARLTON: Inamicul femeilor cu Ann Harding şi Basil Rathborne.
ARO: Miss Theodora cu Irene Dunne şi Melvyn Douglas, Jurnal, complectare.
SAVOY: Sirena cu Dolores Del Rio. La ora 7,30 şi 10,30 revista Votaţi Savoyul.
CITY: Maria Stuart cu Frederic March etc. şi Valetul D-şoarei.
VOX: «Swing» cu Ginger Rogers şi Fred Astaire şi «Şcoala bărbaţilor».
FEMINA: «Vladia Korosakov film rusesc şi comedie colorată.
SELECT: Istoria se scrie noaptea cu Charles Boyer şi Jeanne Arthur.
ARPA: Regele vânătorilor cu Joe Brown, Jurnal şi complectare.
OMNIA: Nu vă încredeţi în bărbaţi şi Agentul special cu Joan Crawford.
FORUM: Nu vă încredeţi în bărbaţi.
MARNA: Siluete, Tentaţie şi Trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI: Mesajul secret (M. 24) Copii de vânzare şi Jurnal. Preţuri de vară.
FRANKLIN: Remous şi Pygmalion.
RAHOVA: Stan şi Bran şi Testamentul şi Născută pentru dans.
AIDA: Maria Stuart şi Bestia umană şi Răzvrătita cu Katherine Hepburn. Un sărut fatal.
PAX: John Wayne în Călăreţul lirică şi Antonio Adverso.
AMERICAN: Stan şi Bran şi Testamentul şi Născută pentru dans.
MILANO: Marşul de noapte şi Domnişoara Lilly cu Franciska Gaal.
COTROCENI: Misiunea Brigăzii 41 şi
CENTRAL: Gondolierul depe Broadway, Ferma morţii şi trupa de artişti.
ORFEU: Shirley Temple Căpitan Ianuarie şi Pumnaul malaez.
ATENEUL TEI: Poteca pinului singuratec, comedie şi jurnal.
LOLICA: Antonio Adverso şi Stan şi Bran Aventurieri.

caleidoscop

TUDOR

Teodorescu-Branişte, acest connochaetes al ziaristicei române şi care, în desele sale accese de megalomanie se crede cel puţin un William Godwin, mai cugetă uneori în «Adevărul». Mai cu mâinile, mai cu picioarele, dar cugetă şi primeşte parale pentru asta. Ceeace nu se poate spune şi despre mintea astrală a d-lui M. Sadojidanu, în care nici măcar un Francesco Grimaldi n'ar reuşi să descopere o sclipire de idee. De vină e universalul Bubi, care confundă uneori fotoliul redacţional cu inteligenta bietului ex-romancier.

BURAH

Lăzăreanu, distinsul scriitor din familia gavialidelor — o nobilă specie de crocodili cu un bot foarte lung, pe care şi-l vâră pretutindeni. — s'a specializat în necroloage. Deaceea, chiar când scrie altceva, stilul lui bălăngăneşte ca un dric.

O BUNA LUCRARE

de ştiinţă popularizată a apărut în româneşte sub titlul «Alimentele şi băuturile noastre». Autorul ei e chimistul Dr. A. Schmidt, a cărui activitate în domeniul chimiei alimentare se bucură de-o frumoasă apreciere în străinătate. Lucrarea d-rului A. Schmidt e o bună călăuză pentru toate gospodăriile.

«KOSMOS»,

revista germană de ştiinţă pentru toţi, ar trebui să afle imitatori şi în România, unde tineretului îi lipseşte o publicaţie ieftină şi bine tipărită, care să-i pună la îndemână studii scrise pe 'nţelesul celor mulţi asupra geografiei, geologiei, chimiei şi a fizicei.

HERMAN MELVILLE

e numele unui scriitor american din veacul trecut. A scris foarte multe cărţi de călătorii. Cele mai importante sunt «Omu» şi «Taipi», cari au cunoscut un imens succes peste ocean, fiind traduse şi nemţeşte. Hermann Melville e un fel de Karl May al Americanilor, însă mult mai literar. Tradus în româneşte, cred că Melville s'ar bucura de mulţi lectori. Dece nici o editură nu încearcă să-l prezinte publicului românesc?

«VU»,

magazinul ilustrat francez aduce în ultimul număr un interesant reportaj, intitulat «Ceux qui ont joué avec la mort pour le progrès» în care ni se descriu câteva senzaţionale peripeţii aviatice. Comparând magazinele hebree dela noi, cu magazinele creştine din Germania sau Franţa, vom vedea că «ale noastre» publică numai porcării, iar cele străine reportagii cu adevăr inteligente.

POPESCU

se numeşte ultima achiziţie a «Adevărului». Nu Jean, Ghiţă, Petre sau Alfons Popescu — ci Popescu pur şi simplu. Şi «Adevărul» ne face atent că «Popescu» nu e pseudonimul d-lui D. I. Suchianu. Mă miră: ambii scriu cu degetul cel mic dela piciorul stâng...

IN ANGLIA

teatrul hebreu, care invadase la la un moment dat şi scenele britanice, a început să fie evitat, Englezii săturându-se — ca şi noi — de mereu aceleaşi sgâmboieli bulevardiere sau excentricităţi expresioniste.

Vellox

1937

ZIDIRE NOUA

Pentru craii de curtea veche

S'AU IMPLINIT 52 ANI dela naşterea ultimului vlăstar Caragiale, în ziua de BUNA VESTIRE, Matei Ion urmaş a lui Vlidico şi a lui Natis, a lui Kostache, Luca, Iorgu şi I. L. Caragiale (meşterul făuritor de vieţi al teatrului românesc de totdeauna).

Coborîtor dintr'un faimos arbore, a cărui cunoaştere purcede în pământul ţării depe la mijlocul veacului XVIII, subtilul şlefuitor de cuvânt, dispută postum gloria părintelui său, şi nu fără temeiu, ivit ca o floare de tot rară a literaturii noastre pământene.

NEINTRECUT SCRIB, mult îndrăgostitul de nopţi şi de copaci străvechi, bolnav de amintiri în avatarurile lui cele mai de preţ, încercând voluptatea nebănuită a trăirilor misterioase şi viciate asemeni ceţosului Wilson William, bănuind omenescului supra structuri negrăite, el cântăreţul sângelui albastru şi al prietenilor înflorite în grădini şi muzee, şi-a cernut viaţa fără vâlvă şi s'a sfârşit după cum i-a fost traiul.

Jean Mathieu cu dubla lui existenţă, tovarăşul siluetei incerte a lui Aubrey de Vere, inelatul şi pilnul de suliman, pogorît din cadrele blazonate ca o replică a lui Dorian Grey.

FRAMANTAND SLOVELE îndelung ca o plămadă vie, cu predilecţia aceea pentru întors şi bolnav iubind farmecul cuvântului ne mai rostit pentru sugestia lui plină şi nouă, cultivându-l încă pentru inefabila lui bucurie, el primul poet care a ivit argot-ul ridicându-l la mare plăsmuire literară a veacului, îmbinare uluitoare de heraldist preţios şi povestitor gen Conan Doyle (ca în minunatele întâmplări ale lui Teodor... din a doua parte a trilogiei sale) monografistul contelui Albert Joseph de Hoditz şi a stemelor Brâncoveneşti, el însuşi purtând arme nobiliare pe care şi le zugrăvise singur din dragoste pentru pecetiile cu iz străvechiu, Matei Ion Caragiale lasă veacului nostru poeziile din Pajere şi povestea celor trei Crai şi năzuinţa unei împliniri de trilogie rămase la moartea sa în manuscris.

. . . .

PARASTAS INTARZIAT pentru Craii de Curtea Veche.

Ciudate înfăţişări pentru veac ce se laudă cu virtuţile, celebrând viţiul cu toate libaţiile şi desfătările orientale într'un Bucureşti de acum treizeci de ani, ca într'o mahala de pe malul Bosforului.

Neuitat chipul lui Paşadia, suflet senin şi viermănos şi acel răscopt Pârgu floare de putregaiu şi miasmă aciuiat de cine ştie de unde prin meleagurile astea pline de celetnice şi Poponel.

Şi apariţia nefirească de vis, a Ilincăi Arnoteanu cu nunta ei tragică în moarte, râvnită ca o răscumpărare a unei vieţi de batjocură pentru Craiul Pantazi, dezamăgit şi bălos.

Şi această întreagă tagmă de rataţi şi beciznici, de curtezane murdare şi de părinţi codoşi, de case boiereşti prefăcute în bordeluri şi de prea multe cortegii beţivăneşti...

Au murit poeţii blestemaţi, au pierit în pragul unui Veac Nou care îi refuza.

Numai CURTEA VECHE, din Piaţa de flori cu hramul BUNEI VESTIRI, Biserica Sfântului Anton, Curtea care a văzut perindându-se după alaiurile acele de beţivi ale secolului trecut convoiurile studenţimelor româneşti, doar ea mai dăinuie în lumină, învrednicită par'că, singură, din Bucureştiul acela puhav şi soios. Ea, martoră Hotăririi, ea martoră pomenirii celor doi Sfinţi Oşteni ai lui Christos.

Şi va mai birui de acum vremurile până departe, cronică de cărămizi şi rugăciuni, ctitorie a lui Mircea-Vodă, pentru începutul unei noui Tinereţi.

AL. ALEXIAN

Expoziţiile internaţionale

O mare expoziţie de artă, internaţională, este din toate punctele de vedere, un lucru dificil şi în mai toate cazurile, ratat. Ideea în sine fiind absurdă, nici nu poate duce la alte rezultate.

Artele plastice au faţă de celelalte arte, anumite proprietăţi, cari le fac să fie cu necesitate legate de spaţiul originii lor. Dacă o fotografie poate să informeze, reprezentând cu oarecare exactitate o serie de raporturi spaţiale, reduse la o scară oarecare, prin însăşi înfăţişarea lor, un peisagiu nu poate fi înţeles de cel care măcar nu a trecut prin atmosfera locului de unde îşi trage obârşia acel peisagiu.

De aceea participarea la o expoziţie de felul acesta, nu poate fi altceva decât un act de complezenţă, al unei ţări sau instituţii. Iar când eşti hotărît să faci un act de acest fel, trebue să te achiţi, dând dovadă de maximum de probitate, până la urmă. Noi Românii, din cauza proastei educaţii pe care o primim de multă vreme, nu prea suntem capabili de lucruri de acest fel. Nu suntem complezenţi nici peste graniţă, nici înlăuntrul graniţei. Când suntem, o facem cu socoteală, alegând bine înţeles socoteala cea mai proastă.

E vorba să luăm parte la o mare expoziţie internaţională din vara aceasta. O ştim din ziare şi dela câţiva artişti. După multe casne, trierea lucrărilor s'a făcut. Sunt gata împachetate şi aşteaptă semnalul de plecare. Doar că avem şi noi dreptul la o mică întrebare (întrucât suntem „cetăţeni" şi critici) de ce Românii nu au dreptul să ştie ce se trimite la Paris? Ce ne facem cu suveranitatea poporului şi cu libertatea criticei?

Procedeul de adunare a lucrărilor a fost cât se poate de original. Artiştii atraşi printr'un admirabil regulament, au trimis lucrări. Era normal ca doar o zecime din ele să fie oprite. Dar de ce lucrul ăsta s'a făcut în atâtea reprize? De ce abia acum, la trei luni după anunţarea rezultatului trierii, artiştii primiţi atunci, se pomenesc cu lucrările, pachet acasă? Ce super-specialişti au intervenit? Oricine, fie el de bună sau rea credinţă, trebue să recunoască bizareria acestui fapt. Şi asta înseamnă totală lipsă de complezenţă. Faţă de cei cari ne invită (din nefericire un personagiu de tristă pomină), faţă de publicul nostru şi faţă de artişti.

Faţă de străinătate pentrucă suntem datori a le trimite cele mai bune lucrări. Şi lucrările respinse în urmă, „à l'improviste" sunt dintre cele mai bune. Faţă de public pentrucă nu trebue să-l lipsim de a admira o atât de pusă la punct (cel puţin în principiu) antologie plastică. Faţă de artiştii cărora le sechestrăm luni de zile lucrările, considerate odată de un întreg juriu bune, şi pe cari le respingem apoi din cer senin.

Nu ştim ce se ascunde aici şi nu facem aici o ipoteză. Recunoaştem doar faptul care aparţine celei mai jalnice specii.

LOGION

Un poet al eroismului

Am citit azi o carte, care, în curând, va înstela vitrinele librăriilor. Ea se numeşte «Cuiburi de lumină» şi e scrisă de Valeriu Cârdu, pe care-l cunoaşteţi sub cele o sută de feţe ale talentului său din «Buna-Vestire».

Cunoscut încă de pe când conducea, la Satu-Mare, revista «Cuvântul Nou», Valeriu Cârdu se relevează astăzi şi ca poet — şi încă unul cu adevărat personal şi neinclus în vre-o formulă din cele multe ale liricei de azi.

Desprind chiar dela început această strofă:

«In fiecare an, prin ţarini strămoşeşti,
Trecea Isus şi cuvânta în vorbă de belşug.
Strămoşii mei cu straie din poveşti,
Au scris istoria cu fier de plug.»

ca să vă arăt cât de sinceră e poezia lui Valeriu Cârdu (despre care, de fapt, nu pot scrie aici chiar cum vreau, căci e'n stare să-mi facă o mulţime de mizerii la secretariatul de redacţie ...).

Fiecare poem din «Cuiburi de lumină» e o năzuinţă către eroism, către vertical, către rumânie.

Ajung la bucata «Inscripţie pe o cărămidă» şi mă grăbesc să vă mai dau o strofă de admirabilă conciziune:

«Sunt vesel, cânt şi iar frământ
Cu mine azi şi cărămida cântă.
Spre zări porneşte cald avânt
In melodii de muncă sfântă.» —

în care văd în însăşi simplitatea ei o mare artă poetică, aşa cum o înţeleg şi eu.

Dar strofa a zecea din «Inscripţie pe un mormânt!» N'o pot reproduce aici, dar cititori să nu uite s'o caute în volum, căci e un biciu fulgerător, perfect redat esteticeşte, pentru ticăloşia multor fiare.

«Nară de tigru», cum îi spunem noi lui Valeriu Cârdu, introduce prin această carte noua literatură bănăţeană în literatura românească.

«Cuiburi de lumină» sunt un simbol. Vor fi citite pretutindeni. Slova lor reconfortează, îndeamnă la faptă.

Iar «Inscripţie pe o cărămidă» ar trebui transformată în marş. Să-l cânte ţăranii din Cuciurul meu Mare până la ultimul cătun dobrogean, să-l înveţe muncitorii şi copiii. Să răsune ţara de el!

Valeriu Cârdu poate fi mulţumit.

Cartea lui e prin sine o faptă — şi una frumoasă!

Mircea Streinul

CRANII DE LEMN

Ion I. Moţa

Se găseşte de vânzare la librăriile şi debitele româneşti.

Pentru un număr mai mare de exemplare, a se adresa la administraţia generală, a cărţii,

Str. Gutenberg 3. Bucureşti

Preţul unui volum: 70 lei.

VIAȚA POLITICĂ

O scrisoare a d-lui Radu Dragnea

...inentul scriitor și gânditor ...adânc al tradiției noastre ca... d. Radu Dragnea, a adresat ...torului nostru, d. Toma Vlă..., scrisoarea care urmează.

...iubite domnule

Toma Vlădescu,

...a cu indignare de atacul ...nios asupra dumitale să... într'o foae pusă sub con... ...reg unui om cu care am ...împreună la ziarul și re...sa.

...dreptate să-l ceri un răs..., căci nu se răsplătește așa ...ndeiu care a adus în amân... ...acele publicații cinste și o ...e prețioasă calitate de scrii...

..., când cutare de vârsta du...le, care ne făcea la Gândi... ...teoria misticei naționale și ...dine a Statului s'a mutat la ...nizanți, d-ta ai rămas cum ...enit.

...deasupra ai adus în scris un stil familiar, pe care ți l-ai cultivat, la o școală literară franceză, atât de potrivit și cu geniul limbii noastre și cu îndrumarea naționalistă, care cată să fie stilul de traiu al unei familii reîntregite.

Iți prețuesc îndeosebi această însușire fiindcă o întâlnesc prea rar la ai noștri, unii țapeni de îți vine să casci, cetindu-i, alții luând tonul grav de predicatori cocoțați în cer.

Ai avut norocul, dragă domnule Vlădescu, să înveți în atelierul lui Maurras că un scriitor e și trebue să rămâe om ca toți oamenii, învățătură care se mai desprinde dela un alt umanist european și tot așa de întreg, Nicolae Iorga, deși prea puțini îl înțeleg ca atare.

Pentru toate aceste calități personale resping alături de d-ta, încercarea de atentat moral a unui pripit care o va regreta el însuși mai târziu.

Radu Dragnea

Mâine are loc sărbătorirea d-lui prof. A. C. Cuza

Suprem omagiu adus mișcării național-creștine

Mâine, Vineri, partidul național-creștin va sărbători cu multă însuflețire pe d. A. C. Cuza.

Dimineața între orele 9—12 d. prof Cuza va primi pe șefii celor 71 organizații județene, care vor aduce președintelui suprem, omagiul întregii mișcări național creștine din țara. La ora 1 d. Cuza va prezida un prânz la care s'au înscris până acum peste 800 de persoane, în mare majoritate luptători statornici pe lângă D-sa.

In cuvântarea pe care o va ține d. O. Goga, șeful partidului național-creștin, va arăta lupta titanică dusă de 50 de ani de A. C. Cuza, izbânda înregistrată după nenumărate piedici și persecuții.

D. Octavian Goga cu acest prilej va reînoi față de președintele suprem, imensa solidaritate a sutelor de mii de luptători, ce cred astăzi fanatic în doctrina și în omul ce a făurit-o.

D. A. C. Cuza — suntem informați — va rosti o impresionantă cuvân-

D. PROF. A. C. CUZA

tare, în care va rezuma lupta sa de 50 de ani întru naționalism.

Președintele suprem al partidului național-creștin, își va arăta deasemenea marele său atașament față de Octavian Goga, tot odată subliniind însemnătatea istorică a «Unirii dela 14 Iulie 1935» și a «Jurământului dela Iași».

Sărbătorirea de către organizațiile național-creștine din țară, a d-lui prof. A. C. Cuza este un mare act al luptei statornice pentru Hristos, Rege și Neam, pentru: «România Românilor».

Dems.

Statul român, eternul turc debitor...

Unde se duc miliardele țării, în timp ce țăranilor, muncitorilor și intelectualilor români, li se vinde și cenușa de pe vatră

Vorbind acum câteva zile de plaga fraudelor fiscale, arătam că Statul român, statul acesta sărac în țară bogată, nu-și încasează nici măcar o treime din ceea ce se cuvine de la marii săi contribuabili. Căci mari contribuabili, în paranteză fie zis, sunt toți jidani sau briganzi internaționali, pripășiți aci ca niște lacome păsări de pradă.

«Ce oameni răi și ce spirite perverse jidanii și briganzii aceștia —vor esclama bieții mei cititori naivi. Cum își bat ei joc de Țara aceasta blândă care-i îmbogățește și de Statul acesta ospitalier care-i tolerează».

DAR NU ACEȘTIA SUNT ADEVARAȚII VINOVAȚI

Cei ce vor face astfel de reflecții sau altele asemănătoare, sunt cu adevărat ultra-naivi. Pentru că adevărații vinovați ai jefuirii țării și ai prăpădului finanțelor noastre publice, nu sunt nici ovreii și nici briganzii internaționali. Sau cel puțin nu sunt vinovații principali. Marii și adevărații responsabili, vinovații cei mârșavi sunt pseudo-românii cărora li s'a încredințat demnități înalte, lefuri și recompense princiare și posibilități aproape nelimitate de îmbogățire onestă, numai și numai cu scopul de-a apăra onoarea și interesele Statului. Iar ei le trădează în mod infam, criminal, și pe deasupra și stupid, făcându-se astfel culpabili de cea mai odioasă vină posibilă pe lumea aceasta.

In vreme ce ovreii, briganzii internaționali și hoții de drumul mare sunt infinit mai puțin vinovați, pentru că ei chiar dacă sperțuesc, dacă fură și dacă înșeală la cântar, înseamnă că-și fac pur și simplu datoria lor de iude și de bandiți.

FAPTE PALPABILE, FAPTE TRISTE

După toate aceste considerații, să lăsăm faptele să vorbească. Și vom începe prin a arăta cum ar trebui să fie realitatea spre a ajunge la aceea ce este.

Ministerul de finanțe e obligat, atât prin rostul său funcțional în Stat, cât și prin anumite legi, ca să fixeze în mod just și echitabil cuantumul materiei impozabile, să încaseze impozitele și să dea pe mâna justiției pe cei ce fraudează fiscul, în special pe marii fraudatori. Iar tribunalele românești au deasmeni o înaltă datorie morală, pe lângă obișnuitele lor îndatoriri funcționale, ca să condamne cu severitate — la cererea delegaților autorizați ai ministerului de finanțe — pe toți gangsterii fiscului, pe toți cei ce pompează în chip fraudulos, zeci de miliarde de lei anual peste graniță.

AȘA AR TREBUI...

In fapt nu se întâmplă de loc așa. Pentru că, fie că e la mijloc o coincidență bizară, fie o vastă complicitate, anumite societăți străine cari tâlhăresc fiscul în accepția cea mai crudă și mai murdară a cuvântului, scapă regulat și din plășile Ministerului de finanțe și din acelea ale justiției, împotriva dimensiunilor lor baleniforme. In timp ce din plevușca țăranilor, muncitorilor sau intelectualilor, unul singur nu scapă cu uneltele, țoalele și mobilele nevândute când nu poate achita câteva sute de lei datorate — pe drept sau pe nedrept — perceptorului.

Exemple strigătoare la Cer

Iată de pildă «Astra Română», despre care ne-am ocupat și eri și în al cărui consiliu de administrație figurează printre alți jidani și meteci și GRIGUȚA FILIPESCU-MATURICA sinistrul traficant funerar.

griguță filipescu-Măturică

complicele infam al tuturor jefuitorilorilor Statului român

Această bandă de tâlhari planetari, aplicată ca o enormă ventuză pe trupul nefericitei noastre țări, pe lângă că se bucură de o suspectă îngăduință din partea organelor fiscale, pe cari le joacă așa cum vrea, dar scapă în chip curios de toate amenzile ce i se aplică pentru numeroasele sale contravenții și banditisme.

Astfel, examinând faptele suntem aduși să constatăm că:

1) Descoperindu-se fapte grave, călcări de legi flagrante, în sarcina* Astrei Române, *fapte cari nu mai puteau fi cocoloșite, banda iudeo-olandeză este trasă în judecată pentru plata sumei de lei 386.587.147* (trei sute opte zeci și șase de milioane, cinci sute opt zeci și șapte lei!) *Insă în ziua de 23 Decembrie 1932, Statul pierde procesul.

Tot în 1932,* Astra Română *este trasă în judecată pentru achitarea sumei de 139.142.932* (citiți bine: una sută treizeci și nouă de milioane lei!). *Dar Statul pierde procesul.

In fine, în 1936, după ce-și luase toate măsurile ca să-și acopere tâlhăriile și contravențiunile,* Astra Română *este trasă din nou în judecată pentru achitarea sumei de 52.000.000* (cincizeci și două milioane lei). *Dar și de astădată Statul pierde procesul; pierde, adică, în total, aproape o jumătate de miliard, dela o singură societate străină! Când ne gândim însă că cel puțin 70 la sută din marile noastre întreprinderi sunt complet străine sau înstrăinate ajungem abea să ne dăm seama de pagubele enorme suferite de acest nou* Turc *sărman, etern plătitor care e Statul român.

*

După ce vom examina o sumă de alte cazuri semnificative, vom sublinia anume coincidențe curioase, cari nu se va putea să nu rețină atențiunea conducătorilor responsabili ai Statului și să nu provoace sancțiuni aspre și exemplare.

Nicolae Bogdan

Apărarea națională și drumurile noastre

De ce d. Tătărăscu nu mai dă cu târnăcopul?

S'a vorbit continuu, de apărarea ...ală. S'a spus că ne trebue cu... și cutare și pentru asta trebuesc ...iii.

De acord.

S'a început deci să se strângă ...

...ntru apărarea națională, pentru ...zestrarea țării se dă un procent dela fiecare obiect consumat de ...e populația nevoiașă.

In special alimentele,, fiindcă au ...umația mare, sunt supuse la ...cări ... numai pentru ...sfacerea fondurilor necesare a...țării.

Nimeni din această țară, indiferent de culoare politică, nu va avea ...ic de spus dacă banii se vor în...ța direct și cinstit pentru apă...a națională.

MODERNIZAREA ARMAMENTULUI

...noscute fiind ultimele necesități ...legătură cu noile metode de lup... s'a luat hotărîrea ca armata noas... să fie mecanizată. Această hotă...luată, trebue complectată cu o ...reagă serie de alte măsuri, cari ...fie ajutătoare unei reale intre...țări a armamentuui motorizat.

Făcând abstracție de faptul că ...torizarea, trebue făcută foarte ..., în sensul că o unitate pentru a fi aruncată în luptă trebue ca să aibă în spatele ei rezerve foarte serioase, va fi nevoie și de înzestra-

GH. TATARESCU

rea fabricilor noastre, cu mijloacele necesare unor reparațiuni și eventual fabricațiuni rapide și de bună calitate.

NE TREBUESC DRUMURI BUNE

Nu vrem ca aci să discutăm gingașa problemă a înarmării statului nostru, nu dorim ca să ne spunem cuvântul despre apărarea națională, despre felul cum e făcută,, sau cum ar trebui întreprinsă.

Dorim numai să abordăm una din durerile cari sunt în strictă legătură cu apărarea de mâine a țării.

Este vorba de drumurile noastre.

Credem că nu a uitat nimeni frumoasa fotografie a d-lui Gh. Tătărescu, în pantaloni strânși pe picior, cu bocanci și în cămașe de lucrator, dând cu târnăcopul într'un dâmb.

Deschiderea d-sa, campania de lucrări pentru construirea unei șosele de mare importanță strategică la Novaci.

Mulți au râs, de acest lucru. Am fi râs și noi, dacă nu știam câtă nevoie are țara de șosele pe cari să se poată umbla omenește. Și n'am făcut haz, ci ne-am bucurat de un început pe care în naivitatea noastră îl consideram promițător.

Desamăgirile însă au fost mari. A fost un început filmat, lăudat, care s'a oprit curând, mai curând poate decât se aștepta d. Tătărescu.

Aci este durerea noastră.

Pentruca apărarea noastră să se poată exercita, nu ne trebuesc numai motoare, tractoare și automobile, ci ne trebuesc drumuri pe care să se poată circula.

Avem numai circa 1000 km. de șosea pe care se poate circula rapid și fără riscuri mari.

In restul țării, dezastrul este de neînchipuit.

Și pentru ca să vă convingeți faceți o mică excursie spre Alexandria, aci în apropierea Capitalei.

D. GHERASI

Abuzul autorităților din Beclean

...NASAUD. — Asociația «Cultul ...riei» secția Beclean, de sub ... ...ția d-lui dr. în medicină R... ...egătit pentru seara de 8 Mai ... impunătoare manifestație cul... și națională la care trebuia ...conferențieze d. prof. universi... I. Marinescu.

...toritățile din Beclean crezând ... vorba de o demonstrație legio... au intervenit la prefectura ju...lui care a interzis desfășurarea ...gramului reducând totul la o ...lă serată dansantă.

...miezul nopții când dansatori ...retras pe la mese tineretul u...sitar grupat la o parte a intonat ...vechiul cântec studențesc «Gau...mus» și alte cântece în care se ...mărea viața frumoasă a stu...ilor de odinioară.

...consecință, d. pretor Boca ca... ...găsea în «floribus» crezând că ... sunt cântece legionare a or... ...Plut. maj. Chirițescu, șeful ...de jandarmi, care a pus în ...ri pe doi studenți și i-a ținut ...ții la post până dimineața. ...l neugetat a d-lui Pretor Bo... ...stârnit oprobiul publicului ca... ...manifestat toată noaptea îm... ...a deale.

...lucru trebue știut că Beclea... ...fost pe vremuri capitala con... ...St. Bethlen care la 1918 s'a re... ...la Budapesta de unde a dus ...ă campanie de revi... ...tratatelor de pace și a păl... ...demnitatea noastră națională ...ocaziunile pe cari le-a avut ...preponderent a politicii ...

...Beclean se cântă și astăzi ciar... ...unguresc ca pe vremea satra... ...de eri, se vorbește ungurește ...localurile publice și se ...tricolorul unguresc pe piep... ...și în pieptănătura ...fără de nici o stingherează ...lubitelor noastre autori-

Tineretul universitar de astăzi ...e crescut în disciplina și în spiritul de sacrificiu a unei religii noi, el veghează cu înfrigurare de mucenic la marile comandamente naționale.

GH. M.

In așteptarea d-lor general Cantacuzino și ing. Virgil Ionescu

(Continuare din pag. I-a)

Marin, — această ascuțime de minte pierdută pentru totdeauna,— nu, nu se poate. Am credința că se vor scula când mă voiu apropia de ei.

Moța și Marin morți, acest lucru nu-l puteam crede atunci — cum nu-l cred posibil nici astăzi.

Pașii noștri sună sec pe podeaua de piatră a camerii. Două sicrie albastre sunt așezate unul lângă altul, așa cum au fost în viață împreună. Cu o adâncă emoție dăm la o parte capacul depe cosciugul lui Ion Moța. Parcă doarme. Fața senină. O seninătate dumnezeiască, e mulțumit că și-a îndeplinit destinul. Mă apropii de el și-i pun mâna pe obraz. Il chem încet pe nume în speranța unei minuni, a unui răspuns. Ionel doarme somnul cel fără vise și fără de sfârșit. Lacrimile calde îmi frig ochii. Părintele printre plânsete îngână o rugăciune, încet, fără grabă, ca o adiere de vânt.

Desfacem sicriul lui Marin. Fața are răni, îi dau însă o majestate războinică. Nu are înfățișare urâtă, din contra. Câteva firișoare de sânge ce se preling par niște pârâiașe de rubin. Ionel Moța a primit lovitura de obuz în plin, dar nu are nici măcar o sgârietură pe obraz, e senin și sfânt. Marin are răni numai pe față și în partea stângă a pieptului. Trăsăturile lui par și mai bărbătești acum. Intotdeauna Moța a fost sfântul viteaz, iar Marin eroul neînfricat. Mă uit la amândoi și-mi aduc aminte de articolul lui Ionel Moța: „Cranii de lemn". Da, cranii de lemn acum. In ele însă s'au frământat o lume, speranțe, credințe, avânturi. Trupurile nu mai au viață, dar sufletele lor sunt cu noi, le simțim la tot pasul. Ele ne vor duce la biruința finală. Sufletele lor vor mișca steagurile noastre victorioase și din înălțimea lor vor binecuvânta jertfa noastră.

Aprindem câte o lumânare la căpătâiul lor și vorbim cu paznicul să aibă grija să nu se stingă. Mergem apoi la doctor și aranjăm să fie îmbălsămate trupurile. Ne sfătuim cu părintele care singur a rămas la Toledo, să facem în fiecare zi câte o mică rugăciune lângă sicriile eroilor. După îmbălsămare, au fost aduse în capela spitalului militar și așezate cu toată cinstea. Deasupra capetelor celor doi străjuia Arhanghelul Mihail, exact icoana care o avem noi pe mărțișor. Nici morți, imaginea sfântă nu i-a părăsit.

(Continuare în numărul viitor)

Achitarea legionarilor la Buzău

Eri s'a judecat la Curtea cu juri din Buzău, procesul legionarilor Petre Bejan, Ion Tiganu și Vasile Petre, acuzați că în ziua de 14 Oct. 1936, în preajma alegerilor comunale ar fi omorît pe săteanul Constantin Marin.

Curtea a fost prezidată de d. jude-președinte Leonida Popescu asistat de d. jude-președinte Gh. Dobrovici și jude supleant R. Flechtenmacher. Fotoliul ministerului public a fost ocupat de d. procuror C. Radian.

Avocații acuzării, d-nii Vasile Antonescu, Președ. partidului național-creștin, Mihail Enescu și Dan Andronescu, au cerut condamnarea.

Apărarea a fost reprezentată prin d-nii avocați C. N. Popescu-Buzău, A. Vegatti și Victor Puiu Gârcineanu.

La orele 2 noaptea, jurații au adus un verdict de achitare.

Cine stăpânește Bucovina

PUTNA-BUCOVINA, 20. — Iată un sat, scump și mare pentru întreg neamul nostru. Sat pierdut, într'o margine de codru verde, țesut numai din duioșie, destine și legende.

Dumnezeu a vroit ca prin aceste cotite văi, să coboare odată rumânii cu sfântul lor Voevod și să înalțe, spre slava cerului, un mareț locaș de închinare istoriei și neamului.

Și totuși și aceste locuri, n'au scăpat neprihănite de neamul lui Iuda!

Parcă-l văd pe Fischer, cum mai ieri, se târa furișându-se lat ca o ploșniță de foame, numai buzele, nasul și pistruii din el, intrând în Putna cu ceaunul și cu sdrențele abia ținându-se pe dânsul. Nu uită nicodată acei români ari i-au întins din milă atunci o bucată de mălaiu, ca să nu piară de foame și de frig.

Astăzi nu mai poartă perciunii, i-a tăiat imediat ce s'a văzut mare proprietar de fabrică de sticlă, archimilionar, înpilând și sfidând tot ce este creștinesc și neaoș în Putna.

După el, a mai venit hebreime multă, ca o ciumă și s'a oploșit aici — toți, foarte mici și gudulitori la început și toți astăzi îmbuibați din sudoarea românilor creștini, ajunși desbrăcați și flămânzi, în sătișorul lor de altă dată plin de toate cele. Astăzi, pentru fratele român din Putna, nu-i soare, nu-s nădejdi de bucurie, nici primăvară cu pădure înverzită și flori.

AUTORITAȚILE LA DISPOZIȚIA JIDOVULUI FISCHER

Au cerut locuitorii satului în atâtea rânduri, să fie urmăriți și împiedicați toți perciunații marxiști din Putna să mai activeze în societățile lor sioniste «Hazohar» și «Witzo», dar până astăzi strigătul lor de disperare nu s'a auzit nicăeri. «Hazohar» și «Witzo», aranjează vesnic baluri jidovești și reprezentații prin cari insultă statul românesc, ținând întruniri în special noaptea, fără ca să-i oprească jandarmeria locală.

De un timp se observă un lucru extrem de jignitor. Hebreimea parazită a început prin a nu mai respecta pe acei intelectuali ai satului, cari fiind conștienți de primejdia iudeo-comunismului, au deschis lupta pe față împotriva acestor zugrumători ai satelor noastre.

Aici funcționează mai multe fabrici. Toate întreprinderi jidovești, cari au început să nu mai respecte repausul duminical. In special fabrica de ciment a lui Foeschauer nu ține nicicând duminicile și sărbătorile. Ba mai mult nici sărbătorile naționale. Lucrătorii cari lipsesc duminica dela lucru sunt scoși din lucru. In schimb se respectă cu multă pompă ziua de 1 Maiu.

Ce s'a petrecut anul acesta la 10 Mai? Tot satul a manifestat cu tot sufletul, pentru a preamări însemnătatea profund națională a zilei istorice. Seara a avut loc retragerea cu facle. Pe drumurile satului ieșise lume multă să vadă și să ia parte la manifestația de bucurie. Totul era luminat — până și în cel mai umil bordeiaș de creștin s'a făcut lumină și s'a pus tricolorul.

D. Paulescu

Insemnările lui Neculai Totu

Continuare din pagina 1-a

Tot ceeace a fost veacuri dearândul, prilej de încântare, loc de rugăciune, sau mărturie concretă a bietei trude omenești, se prăbușește definitiv, într'o clipă, sub târnăcoapele unei uri, care numai ostenește lovind. Ura aceasta, fără nici un sens, împotriva a tot ceeace ne poate face mândri de omeneasca noastră puțință, cum de o vom putea noi înțelege vreodată!

Cu ochii lui, a privit Neculai Totu, icoanele străpunse de baionete, și bisericile arse și statuile lui Isus, ciuruite de gloanțele comuniștilor.

Și ochii scoși și limbile tăiate și pân...

Se luptă acolo în slujba lui Satan, tecile umplute cu paie, de soldații frontului popular.

Pentrucă numai diavolul poate îndemna pe om la toate acestea.

Se plătesc acum, acolo, toate păcatele, a căror greutate apasă poporul spaniol.

De această plată vom fi noi oare scutiți?

Cu știrea și cu voia Domnului, sunt toate câte se fac și se desfac.

Și dacă Dumnezeu nu se va îndura de noi, hărăzindu-ne acelaşi rug, vom înțelege mai bine atunci, dece șapte legionari români au plecat să moară în Spania, trecând prin toate câte, însemnările lui Neculai Totu, unul dintre cei șapte, prin voia Domnului întors, ni le arată.

Virgil Rădulescu

Un nou proces la Moscova

Indignarea armatei

RIGA, 19. — Din Moscova se anunță că procesul intentat contra a șase ofițeri de marină a luat sfârșit prin condamnarea lor.

Ofițerii condamnați a câte 10 ani, erau devotați Mareșalului Tuhacevski.

Armata de uscat dar în special marina fierbe de indignare.

In acelaș timp muncitorii de la fabricile metalurgice din Moscova au cerut guvernului, cât mai grabnica judecare a lui Jagoda și a celorlalți inculpați bolșevici pe care guvernul vrea să-i menajeze.

Primele aviatorilor au fost mărite

Cunoscând necesitățile ofițerilor aviatori și observatori, cât și a subofițerilor, d. ing. Radu Irimescu ministrul aviației și marinei a dispus mărirea primelor de sbor.

Astfel s'a ajuns pentru ofițerii sburători de toate gradele la prima de 5100 lei lunar.

Cu această sporire acordată întregului personal militar navigant, d. ministru al aerului dovedește buna sa înțelegere pentru sacrificiile făcute la ridicarea aviației românești.

D. Victor Antonescu va face astăzi declarații

D. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine, va face astăzi după amiază la ministerul de externe, declarații presei române și străine.

SPORT

„Dreptate pentru Rapid"!!..

Aşa se intitulează rândurile apărute în ediţia de seară a unei foiţe de ... rânduri semnate cu multă căldură de un oarecare admirator al ... de circumstanţă al conducătorilor — cari nu sunt, dar, totuş, există — ai Rapidului şi care se datoreşte, se ştie şi dă din coadă că este singular în această atitudine, care-i permite să înfrunte curajos — aşa un curaj — întreaga opinie sportivă şi pe toţi «confraţii» de specialitate.

Pentruce curajosul cu nume tradus cere «dreptate» pentru Rapid? (Nu se invocă motivele intime şi adevărate, ci acelea invocate de ocazionalul apologet.) Rapid merită dreptate, spune distinsul picior literar, fiindcă jucătorii săi sunt nişte artişti în pragul pensiei, la reprezentaţia ... — de acord cu comparaţia — nişte primadone de revistă în ultimul spectacol dinainte de închiderea stagiunii, când spectatorii sunt trişaţi de toată lumea, dela garderobieră până la femeea în pielea goală, răguşite de atâtea răgnete cabotine de-alungul unei ierni întregi. Cu asemenea «artişti», ce să facă bieţii conducători ai Rapidului? Cum ar fi putut regiza ei un spectacol reuşit, când protagoniştii — vedete ale footballului antediluvian — doriau să se scape cât mai repede de corvoadă, pentru a trece, însfârşit la odihna remonteii?

Iată pentru ce proprietarul părerilor aşternute jalnic în foiţa serală nu numai că scuză pe conducătorii Rapidului, dar se aşează chiar alături de ei. Mai mult, arată o caldă înţelegere şi compătimire pentru primadonele [illegible].

Ştiam că numitul gazetar sportiv dispune de o inteligenţă şerpuitoare de impresionant şi autentic calibru iudaic. Şi ne aşteptam la o pledoarie mai îndemânatică, deşi falsă şi de rea credinţă. Dar bâlbâiala incoerentă [illegible] ne-a surprins. Şi ne-a făcut să râdem. Suntem de acord cu d-sa că globurii pensionari ai Rapidului n'au nici o vină. In definitiv sunt nişte bieţi bătrâni mercenari, cari fac şi ei ce pot. Dar indivizii aceia cari i-au adunat din toate colţurile lumii şi mai ales de la [illegible] n'au nici o vină? Nu sunt ei nimic vinovaţi [illegible]?

[illegible]

Dar spre surpriza noastră am găsit răspunsul în altă gazetă evreească. In Adevărul, care n'a vrut să-i lase ovreiului de seară fericirea singularităţii în care se complăcea. Sub un pseudonim românesc, unul din dinastia sportivă a semiţilor din Sărindar [illegible] pe Rapid a adus jucători din Budapesta aşa cum alte cluburi au adus din Grecia sau Cehoslovacia. Asta se vrea inteligent şi crede că a dat o mare lovitură, aşa ca un gheşeft [illegible] la bursa neagră.

Individul se dă mai ales la Venus, fiindcă viitorii campioni au adus din Grecia doi jucători. Dar credem că [illegible] o mare obrăznicie. Intâi fiindcă jucătorii aduşi de Venus sunt şi pot dovedi oricând că sunt români, şi în al doilea rând fiindcă tinerii sportivi macedoneni dela Venus nu pot fi comparaţi cu globurii reumatici şi ungureşti aduşi cu mari sacrificii dela Budapesta.

Vedeţi acum pentruce [illegible] cele două foiţe cer dreptate pentru Rapid. Adică nu prea aţi putut vedea motivele lor, fiindcă nu sunt. Ambele apanegirice sunt confuze şi nu se poate desprinde din ele decât dorinţa de a ajuta cât de cât pe Rapid şi mai ales pe nepricepuţii conducători ai acestui club hibrid. Dar apologeţii sunt sau proşti sau de rea credinţă. Şi prin pledoariile lor au făcut un mare neajuns Rapidului, desvăluind unele lucruri pe care lumea le uitase.

Dar neajunsul cel mai mare este altul. Rapid a găsit apărători numai printre ovrei. Semnificativ. Nu?

VIRGIL POPESCU

Carnet

L-AU DAT AFARA

Aşa cum am prevăzut în rândurile scrise de câteva ori despre nefericitul Ahasverus sportiv Virgiliu Carola Erlich zis Economu t. liu Carola Erlich zis Economu, n'au trecut nici două luni dela apariţia gazetei de sport pe care o conducea, că a şi fost dat afară de către patronii cărora le înşelase buna credinţă.

Erlich a intrat în noua casă cu vechile sale tare sufleteşti: intriga, reaua credinţă, necinstea, nepriceperea. Deaceea şi-a dus gazeta de râpă. Iar bieţii patroni, ca să salveze ce se mai poate salva, l-au dat afară.

Acum Erlich este în căutare de nou angajament. Pe cine-l va mai păcăli? Cine va fi noua victimă?

Păziţi-vă, oameni buni! Jidanul acesta poate să vă nenorocească.

*

Liga de atletism Muntenia, convoacă Duminică, 23 Mai, a.c., orele 8,30, pe Stadionul din şos. Ştefan cel Mare (Velodrom) pe următorii atleţi:

Ghiţescu M., Dejenariu, Lazăr, Ionescu, Crum, Iordache, Nemeş, Lăpuşan, Dudaş, Necula, Dinu Cristea, Radu Ioniţă, Bran, Spaniol, Negru, Mathias, Ciaciani, Lupan, V. Popovici, Elihardt Hoeckel, Marian, Savu, Havaletz, Vămanu, Crăciun.

Cluburile respective sunt răspunzătoare de prezenţa acestor atleţi.

*

Belgienii au cerut ca la matchul cu România, unul din arbitri de tuşe să fie belgian. Eri s'a comunicat federaţiei, numele acestui arbitru de tuşă: Lamoureux.

*

Raymond Braine, fostul echipier al Spartei—Praga, va juca în echipa Belgiei, împotriva României, în postul de centru înaintaş sau extrem dreapta.

*

Astăseară, comisia Cupei României va ţine şedinţă pentru a hotărî data când se va disputa finala Cupei.

*

In vederea nocturnelor ce se vor inaugura în curând, se fac noi ameliorаţiuni instalaţiunilor de pe arena Venus.

*

Bologna a câştigat campionatul italian cu 42 puncte, urmată de Lazio cu 39 puncte şi Torino cu 38 p. Ambroziana, ocupă locul şapte din clasament cu 31 puncte.

*

In cursul zilei de eri pentru suma de 500.000 lei s'au reţinut bilete la cele două matchuri internaţionale ale României, împotriva Belgiei şi Suediei.

*

Miercuri 19 Mai a. c. a avut loc la Academia Comercială o consfătuire în vederea reînfiinţării Asociaţiei Sportive a Academiei Comerciale, în care să poată activa atât licenţiaţii cât şi studenţii.

Campionatele regionale studenţeşti de sporturi de vară

Duminică 23 Maiu a. c. încep campionatele regionale studenţeşti cu următorul program:

Duminică 23 Maiu ora 10 a. m. la I. S. E. F. *scrimă*.

Luni 24 Maiu ora 9 a. m. *tir* la poligonul de tir I. S. E. F.

Miercuri ora 3 p. m. atletism pe stadionul «Principele Carol» Joi şi Vineri ora 9 a. m. şi 3 p. m. se va disputa *Basket ball* şi *Wolleyball* pe terenurile societăţii sportive «Sportul studenţesc».

Sâmbătă *tenis la* «Sportul studenţesc».

Duminică *tenis* pe terenurile «T. C. R.».

Campionatul de football se va anunţa ulterior.

Inscrierile se fac până Sâmbătă 22 Mai a. c. ora 12 la Institutul superior de Educaţie Fizică Major Ene 12.

Taxele de înscriere 110 lei individual, pentru tir 20 lei, 50 lei pentru echipe de Basketball şi Wolleyball; 100 lei pentru tenis şi echipe de football.

In vederea selecţionării

«Les Diables Rouges» vin la 10 Iunie cu o carte de vizită impunătoare. E just răspundem şi noi cu matchul cu Cehoslovacia (şi Braine ne poate bine aprecia). Dar să lăsăm duelul de cărţi de vizite. Altceva ne interesează.

Ultimile matchuri de club internaţionale sau din Divizie ne-au dovedit că însfirşit nu se mai poate spune că vedetele pestriţe ale Rapidului mai pot nădăjdui să ne poarte tricourile naţionale. Trădare sau impotenţă (tot acolo iese) dar chestia este că Auer şi Baratchi şi Raffi (cum îl alintă duducile) şi «tutti quanti» au intrat pe linia moartă. D-zeu să-i ierte! Au fost băeţi buni, dar nu mai merge. Footballul se joacă şi cu sufletul. Am mai spus-o şi o repetă şi Sf. Petru din caiul vedetelor apuse.

Aşa că deocamdată am izbutit şi voi acea dreptate cu concursul «vedetelor leneşe» ale Rapidului. (Să fi văzut ce plouaţi erau domnii îndrăgostiţi ai clubului cocoloşit de Ujpest!).

Mai adăogăm că VENUS, vrednica noastră echipă ce va cupla Cupa cu Divizia, adjudecându-şi trofeele, după ce i-a întors pe dos pe Englezi, i-a bătut şi pe Ripensia în cea mai bună formă, la Timişoara. DA, I-A BATUT. NU GLUMESC. Pentrucă golul lui Dobay e dubios din moment ce chiar Timişoara l-a huiduit. Şi chiar 1—1 la Timişoara, e rezultat mare. Mare ca şi forma lui SFERA care le-a găurit sufletul ripensiştilor cu bomba lui dela 25 m., şi i-a fisticit o leacă şi pe Englezi cu calmul şi jocul lui închis ca o şaradă, dar şaradă grea şi ameţitoare.

S'au ce-a mai făcut GICA POPESCU, adolescentul Sportului Studenţesc la Cluj unde, fără prea multe tartine cu unt, aşa drăguţ şi tinerel cum este, i-a întors pe dos pe ungurii dela Budapesta. Desigur că tot Dobay va fi în echipă. Ce vreţi? Il vor cucoanele. Măcar convocaţi-l şi pe GICA la antrenament, nu ca să joace în «naţională», fiindcă nu merge un «Popescu» internaţional, sună nostim, n'are sonorităţi aspre sau onctuoase ca ale ălorlalţi, ştiţi care...

LAZAR dela Ripensia... ce să spun, a fost o revelaţie, a fost mai englez ca ăi dela Leicester City. Bun. Barem să scăpăm de «dantura» lui Raffi (cer scuze admiratoarelor lui, dar mie nu-mi place cum joacă încolo... poate fi întradevăr cumva...)

De BURDAN şi ALBU nu mai vorbesc pentrucă nu cred că necesită confirmări. Numai Burdan să fie mai atent căci se cam plimbă prin careu câteodată, când îl plictiseşte matchul.

Deocamdată.

ION BALEANU

Azi încep la Braşov campionatele interşcolare

In organizarea Ligii de Atletism «Ţara Bârsei» şi a serviciului de educaţie fizică a primăriei municipiului Braşov cu concursul preţios al proesorilor de educaţie fizică dela liceele din Braşov, se organizează în zilele de 20, 21, 22 şi 23 Mai a. c. campionatele interşcolare de atletism, volley-ball şi handball.

Campionatele interşcolare de atletism se dispută pentru cupa «Ianeu Nan» fost prefect al judeţului Braşov;

Campionatele interşcolare de volley-ball se dispută pentru cupa «Dr. Tarqiniu Prişcu» primarul municipiului Braşov;

Campionatele interşcolare de hand-ball se dispută pentru cupa «Primăriei municipiului Braşov».

Aceste importante concursuri şcolare au fost organizate după o întrerupere de 6 ani prima dată în luna Mai anul 1936.

Braine va juca în echipa Belgiei contra României

Marea atracţie a matchului cu Belgia constitue prezenţa în formaţia belgiană a faimosului jucător Raymond Braine, considerat ca unul dintre cei mai buni înaintaşi din Europa. Braine, care a fost timp îndelungat echipierul Spartei din Praga, fiind factorul principal al răsunătoarelor succese realizate de echipa cehă, s'a reîntors la Bruxelles la gruparea Beerschot, care a plătit pentru deslegarea lui aproape 2000.000 lei.

Campionatele universitare

In şedinţa de eri a comitetului ce organizează campionatele sportive studenţeşti s'au fixat datele campionatelor.

Duminică 22 Mai: Campionatul de scrimă la ANEF.

Luni 24 Mai la poligonul ANEF, campionatele de atletism.

Joi 27 şi Vineri 28 Mai, campionatele de volleyball şi basketball pe terenurile Sportul Studenţesc.

Sâmbătă 29 Mai la ANEF ziua doua a campionatelor de atletism, iar la Sportul Studenţesc prima zi a campionatelor de tennis.

Duminică 30 Mai la TCR finalele de tennis.

Inscrierile în vederea campionatelor universitare se primesc până Sâmbătă 22 Mai ora 12 la ANEF la studentul Răducanu.

Batjocura dela Casa de Asigurări sociale din Constanţa

Cel mai însemnat servicu medical pe mâna jidanilor

CONSTANŢA. — Casele Asigurărilor Sociale s'au înfiinţat cu scopul de a veni cât mai mult posibil în ajutorul muncitorilor, a sănătăţii lor, prin asistenţa medicală ce li se acordă, precum şi ajutoarele, ce le se dau la nevoe. Scopul moral şi social pe care l-a avut în vedere legiuitorul la înfiinţarea acestor case, este, pe unele locuri, compromis de elementele jidoveşti, cari au pătruns înăuntru numai cu intenţia vădită de a se pricopsi, prin diferitele mijloace cele stau la îndemână.

La Casa Asig. Sociale din localitate sunt 3 jidani. Puţini s'ar putea spune faţă de cei vreo 15 medici români. Şi poate că nu am avea nimic de spus, dacă aceştia ar şi nişte medici buni şi prezenţa lor ar fi necesară aci; ar fi fost de vre un folos real muncitorilor. Nu sunt. Se pare că s'a căutat intr'adins pe cei mai incapabili, pe cei lipsiţi de clientelă pentru a li se asigura un venit sigur din care să poată să trăiască. Nici pentru aceasta poate nu am fi zis nimic. Ştim doar că românul e prea îngăduitor. Şi ăsta e marele lui păcat.

Un lucru pe care însă, nu-l putem tolera este întâetatea şi solicitudinea de care se bucură aceşti jidovi din partea direcţiunii Asigurărilor Sociale din Constanţa. Şi dacă nu putem tolera acest fapt, e pentru că se loveşte în demnitatea şi meritele atâtor medici români, cari au o pregătire mult superioară jidanilor. In vreme ce aceştia din urmă sunt puşi la servicii de nu prea mare importanţă, cei trei jidani laolaltă se «îngrijesc» de *serviciul de boli venerice*, care are cel mai mare număr de bolnavi şi cari cer o serioasă asistenţă medicală. Acesta e cel mai important serviciu şi se cere aci cât mai multă conştiinciozitate, întrucât e vorba de sănătatea sutelor de sifilitici, cari vin să se vindece. Jidanii aceştia însă, îşi bat, pur şi simplu, joc de bolnavi.

CAZUL JIDANULUI GOLDENBERG

Numirea la Casa Asigurărilor Sociale din localitate a jidanului Goldenberg zis Munteanu în calitate de medic sub-şef, a produs o unanimă indignare în opinia publică locală. Acest lucru a dat loc la diverse comentarii atingând prestigiul acestei instituţii. Goldenberg, care până acum un an, era medicul soc. petrolifere «Steaua Română», şi dat afară pentru un caz de imoralitate, a fost impus de masoneria constănţeană la Casa Asigurărilor Sociale.

Acest jidan de îndată ce s'a văzut numit sub-şef la sevicIul medical al Asigurărilor Sociale, a şi început să ia atitudine duşmănoasă împotriva medicilor români, cărora, el, o nulitate, vrea să le dea ordine.

Cum se împacă cu această tristă stare de lucruri d. G. Vasilescu, medicul-şef al Casei Asigurărilor Sociale din localitate, pe care îl ştim un bun român? Cum a primit ca subaltern pe un jidan ce a fost dat afară pentru imoralitate de la sus zisa societate petroliferă? Pentru ce este lăsat în seama jidanilor serviciul de boli venerice, care în felul cum funcţionează, e o ruşine?

Cum d-le Vasilescu? Nu vă roşeşte obrazul de ruşine?

C. C.

Pentru candidaţii la examenul de capacitate

Primind numeroase plângeri dela candidaţi cu privire la modul cum s'au ţinut examenele de capacitate la unele specialităţi şi neputând răspunde fiecăruia în parte, Asociaţia Licenţiaţilor în Litere şi Filosofie invită pe membrii săi la o consfătuire în ziua de Vineri 21 Mai crt. la orele 9,30 dimineaţă la sediul din strada Azilul de Noapte Nr. 8 (prin (piaţa Senatului) pentru a li se face (comunicări în legătură cu aceasta.

Constituirea comitetului central al „asociaţiei tuturor funcţionarilor Ministerului de Finanţe" (ASEF)

Aseară, la orele 20, a avut loc constituirea comitetului central al asociaţiei tuturor funcţionarilor din ministerul de finanţe.

A prezidat d. Niculescu Alexandru, inspector general. După facerea apelului se dă cetire procesului verbal al adunării generale dela 9 Mai — când au fost aleşi membrii comitetului — şi se aprobă.

Prin aclamaţii au fost aleşi:

preşedinte: Niculescu Alexandru, inspector general;

vicepreşedinte: Lupascu, fostul preşedinte;

v. preşed.: Zabaria Petrescu;

dir. de studii: Ilie Cojocaru;

secretar general, d. Dutchievici, fostul secretar general; casier, d. V. Ciobanu, fostul casier.

Se relevă frumosul rezultat al muncii depuse de fostul preşedinte şi i se aduce mulţumiri.

D. Vrana, director în minister, relevă înfrăţirea funcţionarilor din central cu cei din exterior, iar D. Cojocaru, directorul de studii al comitetului, expune un vast şi amănunţit program de realizări atât practice şi imediate cât şi spirituale şi cu rezultat mai îndepărtat, despre care vom vorbi la timp.

INFORMAŢIUNI

Grupul de profesoare şi profesori cari au urmat cursul de specializare pentru postul de directori de liceu, a vizitat aseară institutul «Cartea Românească», unde au fost primiţi de întregul comitet de direcţie în frunte cu d. prof. I. Simionescu.

Astăzi, ora 6 p. m. va avea loc la Casa Centrală şedinţa consiliului plenar, când se vor discuta referatele direcţiei veniturilor, cu privire la repartizarea remizei din fondul prim central.

Direcţiunea generală a Casei Centrale a luat în discuţie restrângerea direcţiilor, pentru a se putea coordona lucrările administrative şi medicale, care în prezent sunt în suferinţă.

La 25 Mai a. c. se va ţine examen pentru medicii primari din serviciul dermato-veneric, fiind înscrişi 3 evrei şi un singur român.

Duminică 23 Mai a. c. se va inaugura la Timişoara, clădirea căminului de ucenici, în prezenţa d-lui prof. I. Nistor, ministru.

Examenul de diplomă la şcoala superioară de arte şi meserii din Bucureşti se va ţine între 1 Iunie şi 15 Iunie.

Facultatea de Drept din Bucureşti anunţă că înscrierile la examene pentru sesiunea Iunie 1937 au început în ziua de 17 Mai a. c. şi continuă în condiţiunile afişate până la 28 Mai a. c. când se vor închide irevocabil.

Astă seară la orele 19, profesorul Mauro Picone, dela Universitatea din Roma, va vorbi la Institutul de Cultură Italiană (Calea Victoriei 196) despre: Organizarea şi activitatea Institutului italian pentru aplicările calculului, *al cărui director d-sa este. Intrarea liberă.*

«Svastica de Foc» ţine şedinţă Joi 20 Mai a. c., orele 9 seara, la sediul grupului 2 din Bulevardul Pache No. 144.

Se va face primirea în organizaţie a nouilor aderenţi.

Academia Română, întrunită în sesiune generală, va ţine şedinţă publică Vineri, 21 Mai curent, la ora 15.

D. Prof. N. Iorga va face o comunicare despre «Civilizaţia românească în apropierea anului 1870 şi normele sale naţioanle.

Direcţiunea Porturilor Maritime, Constanţa
PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa generală că, în ziua de 11 Iunie 1937, orele 10 a. m., se va ţine, în localul Direcţiunei Porturilor Maritime, un concurs, în vederea complectării a 9 (nouă) locuri de mecanici diurnişti la magaziile cu silozuri.

Candidaţii vor trebui să îndeplinească următoarele condiţiuni;

1) Să fie cetăţeni români.

2) Să nu aibă etatea mai mare de 35 ani.

3) Să posede dovezi de satisfacerea legii recrutării.

4) Să posede diploma de absolvire a unei şcoli superioare de meserii, recunoscută de Stat, având una din specialităţile: ajustaj, montaj, strungărie sau lăcătuşerie.

5) Extractul de naştere.

6) Certificat de bună purtare, eliberat de Chestura Poliţiei respective.

7) Inainte de a intra în examen, candidaţii vor fi supuşi vizitei medicale a medicului Dispensarului Casei de Ajutor P. C. A.

Actele prin care se va face dovada îndeplinirii acestor condiţiuni, vor fi înaintate acestei Direcţiuni, cel mai târziu până la 7 Iunie 1937.

DIRECŢIUNEA

No. 4876, 18 Mai 1937.

Incurajaţi industria şi comerţul românesc

CUMPĂRAŢI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale şi pictur[i]
IOAN PUCHIU
Bucureşti, Calea Moşilor, 21 – Telefon 344/5[.]

Şedinţa comisiei interimare a prefecturii jud. Ilfov

Ieri a avut loc la orele 11 a. m. şedinţa comisiei interimare a prefecturii jud. Ilfov sub preşidenţia d-lui G. Pirişteanu asistat de d. G. Musceleanu secretarul general, care trebuia să se ţină Vineri 21 Mai a. c. când este sărbătoare. Astfel s'a aprobat o subvenţie de la judeţ pe care Ateneul Român o solicită pentru îmbunătăţirile ce urmează a se face marei săli de festivităţi.

De asemenea s'a aprobat pentru serviciul technic 19.800 lei, pentru executarea a trei poliţe tubulare pe şoseaua jdu. Joiţa-Săbăreni Gara Ştirbey şi s'a mai aprobat tot pentru serviciul techhnic 41.840 lei pentru lucrările de aprovizionare a 100 m. c. pietriş pe pe Dunăre pe şos. jud. Budeşti-Crivăţ.

S'a trecut apoi la verificarea şi aprobarea conturilor de gestiune ale comunelor: Târg. Fierbinţi, Găneasa, Mironeşti, Ciocoveni, Vărăşti, Berceni, Câmpurelu şi Colibaşi.

Ceasornicări[e]
Bijouterie
Optică
Ştefan Constantinescu
ATELIER DE PRECIZIE
Calea Dorobanţilor No. [.]

Cea mai frumoasă
Grădină de vară
o deschide
peste câteva zile
Răcaru
in strada
Vasile Boerescu No. 11
(vis-à-vis de Ministerul Domeniilor)

Anchetele noastre

Ecouri din Valea Jiului

Politicianismul, străinii şi viaţa de mizerie a muncitorimii din Valea Jiului

Mulţi dintre acei care nu cunosc Valea-Jiului şi nici condiţiile de existenţă ale muncitorilor români de aici, interpretează strigătul lor de desnădejde, adeseori ca o răsvrătire, care n'are nici un corespondent cu realităţile stringente ale dreptăţii. Muncitorimea română din Valea-Jiului, e sugrumată de mentalitatea capitalistă, infectată de un politicianism care niciodată nu s'a interesat de durerile sale, înşelată şi trădată de mandatarii săi care au palate în Bucureşti, exploatată până la sânge prin indiferenţa criminală a acelora care ar trebui să-şi dea seama de mizeria acestei clase; iar pe deasupra acestora, este expusă curentelor care o depărtează de biserică şi neam.

Condiţiile de existenţă umilitoare şi neumane în care trăeşte muncitorimea română din bazinul Jiului sunt exploatate cu abilitate de către duşmanii văzuţi şi nevăzuţi ai neamului, ca argument în beneficiul unei anumite doctrine. Acei care au răspunderea soartei muncitorilor, sunt atât de orbiţi de interesele materiale (onoare puţinelor excepţii) încât nu-şi dau seama că a persista în atitudinea lor de până acum, înseamnă cel puţin o sfidare a intereselor neamului, pentrucă sunt direct provocatori ai revoltei şi ai ideilor comuniste.

Starea muncitorimii şi politicianismul

Să vină oricicine în Valea-Jiului, să stea de vorbă dela suflet la suflet cu muncitorul, pentru a se convinge că nu e nici anarhic şi nici comunist din fire, să le vadă locuinţele umede, focare de tuberculoză, să le vadă figurile de ceară, lipsite de viaţă, care seamănă, de cele mai multe ori a cadavre decât a oameni vii. Dacă ar cobori în mină politicianii care încasează tantieme grase numai pentrucă fac parte din cutare ori cutare partid politic, ar vedea cât de chinuitor de amară e munca pentru care iau îndemnizaţie tocmai suficientă pentru ca muncitorilor să li se poată umple sufletul de revoltă, privind la huruzul în care trăiesc conducătorii lor.

Tantiemele grase şi lefurile duble la Crăciun, le iau toţi, dar absolut toţi angajaţii soc. Carbonifere din Valea-Jiului, afară de muncitorii, a căror sudoare de sânge se transformă în capitalul distrugător de suflete. Şi nu-i suficient că din tantiemele care ating milioane beneficiază funcţionarii, cetăţenii români, ei beneficiază în sensibilă măsură domni care stau în ţară cu paşapoarte, dela Unire şi până azi, şi care nu au nici măcar obrazul de-a nu avea atitudine vădit defavorabilă neamului nostru.

E revoltător de trist să vezi cum cad pradă tuberculozei, alcoolismului şi sifilisului, muncitorii români, în timp ce politicienii cu dragoste de buzunarele proprii şi credincioşi fii ai Budapestei, exploatând lipsa de conştiinţă naţională, sfidează cu cinism mizeria muncitorului român şi întreaga noastră organizaţie de stat.

MINORITARII GHIFTUIŢI IAR MUNCITORUL E ARUNCAT IN MIZERIE

Situaţia muncitorului român, altfel şi din punct de vedere a repartiţiei muncii, e cât se poate de maşteră. Majoritatea funcţiunilor importante sunt tixite cu minoritari. Aceiaşi situaţie şi pentru muncitori. Cele mai grele lucrări, locurile unde se cheltueşte mai multă energie şi sănătate sunt ocupate de români, restul de minoritari.

Deci şi din punct de vedere naţional o situaţie umilitoare. (Cinste celor câteva elemente conducătoare care luptă pentru o schimbare a lucrurilor!)

ASISTENŢA SANITARA A MUNCITORIMII ŞI PENSIONAREA

Cât priveşte asistenţa sanitară, e suficient să remarcăm că dintre medicii Casei cercuale şi cei de circumscripţie, marea majoritate sunt străini. Ce să mai spunem de faptul că muncitorul minier se pensionează după 35 ani de muncă, ani pe care, din cauza naturii muncii pe care o depun, nu-i ating decât foarte rari privelegiaţi ai destinului!

Condiţiile de pensionare, chiar şi pentru cei care ating vârsta de pensionare, sunt revoltătoare.

Revolta muncitorului român nu porneşte din faptul că inginerii ori directorii iau lefuri mai mari ca el. In firea lui trăieşte spiritul de ierarhie, răspunderea şi calitatea muncii. E revoltat insă pentru disproporţia neumană a acestor retribuţii. E revoltat apoi că-l exploatează şi batjocoresc minoritarii cât şi românii inconştienţi. Dar mai ales e revoltat că e trădat în permanenţă de către conducătorii săi şi că oameni care nu depun nici o muncă se înfruptă din venitul muncii lor, prin intermediul consiliilor de administraţie. Acestora se adaugă apoi fragila legătură a muncitorului, de postul ce-l ocupă. Un capriciu al cutărui domn (care, din nefericire, adeseori e minoritar sau român fără inimă) îl poate «disconta» la moment, adică îl poate priva şi de mizerabila bucată de pâine pe care o câştigă. Această situaţie îi răpeşte muncitorului şi libertatea, făcându-l adevărat rob.

Situaţia muncitorilor din Valea Jiului prezintă însă mai multe aspecte, asupra cărora vom reveni cu statistici şi date precise. Vom releva greşelile atât ale celor ce conduc cât şi ale muncitorimii, cu cea mai mare obectivitate posibilă.

Prof. Ion Mărgineanu

Condiţiile pentru înfiinţarea de noui fabrici

Aplicarea decretului reglementării cartelurilor

Ministerul industriei şi al comerţului a dat eri o decizie cu privire la datele technice, economice şi financiare cari trebuesc să însoţească cererile pentru autorizaţiuni pentru înfiinţarea de noui fabrici sau cele pentru mărirea instalaţiunilor celor existente, sau de mutare totală sau parţială a lor.

Deciziunea prevede următoarele:

ART. 1. — Cererile pentru înfiinţare de noui fabrici se vor depune la acest minister, direcţiunea industrială şi vor trebui să fie însoţite, în dublu exemplar, de următoarele acte şi indicaţiuni:

a) planurile şi devizele fabricei proiectate, indicându-se şi locul unde se intenţionează instalarea ei;

b) desenuri, fotografii, descrieri ale maşinilor, indicaţiuni asupra modului lor de funcţionare şi de producere, precum şi arătarea aparatelor şi dispoziţiunilor pentru evitarea accidentelor de muncă;

c) materiile prime şi combustibilul ce se vor întrebuinţa;

d) natura şi calitatea produselor şi puterea de fabricaţiune;

e) capitalul cu care întreprinderea înţelege să-şi ia în privire la personalul ce va folosi;

f) capacitatea technică şi financiară a solicitantului, precum şi a acelora cu cari vor fi în legătură.

ART. 2. — Ministerul va putea cere şi orice alte date de cari va avea nevoe pentru fiecare caz în parte.

ART. 3. — Aceleaşi note şi indicaţiuni vor însoţi şi cererile pentru mărirea sau mutarea instalaţiunilor fabricilor existente.

ART. 4. — Cererile mai sus amintite, vor fi supuse avizului comisiunei industriale care funcţionează pe lângă acest departament.

In cercetarea acestor cereri, comisiunea industrială va avea în vedere următoarele:

a) situaţia şi capacitatea producţiunei interne respective faţă de consumul intern şi faţă de posibilităţile de export;

b) interesul pe care întreprinderea proiectată l'ar prezenta pentru apărarea naţională şi pentru economia generală a ţării;

c) personalul — pe categorii şi naţionalitate — ce întreprinderea îşi ia obligaţia să utilizeze;

d) preferinţa de dat materiilor prime indigene precum şi posibilitatea de a se înlocui materii prime importate prin altele cari se pot procura din ţară;

e) superioritatea, din punct de vedere al naţionalizării, sub care s'ar prezenta întreprinderea proiectată;

f) consideraţiuni asupra localităţii alese, în legătură cu interesele locale cât şi acele ale apărării naţionale şi ale economiei generale a ţării.

ART. 5. — Se consideră fabrici în sensul I. D. R. sus amintit orice aşezământ sau întreprindere industrială, care transformă o materie primă sau un semifabricat de orice natură, într'un produs de o valoare mărită prin însăşi această transformare şi care depăşeşte limita prevăzută de art. 151 din legea din 30 Aprilie 1936, pentru pregătirea şi exercitarea meseriilor, adică dacă au mai mult de 10 salariaţi sau 20 HP.

Consumatorul în faţa trusturilor industriale

Decretul Lege pentru reglementarea trusturilor şi cartelurilor, apărut în ajun de criză politică şi în plină frământare de succesiune, a provocat, cum era şi natural, comentarii variate şi atacuri vehemente, îndreptate, cele mai multe, împotriva lui în vederea unui rîcoş calculat mai degrabă, decât cu scopul ţintuirii directe.

Cei interesaţi, în speţă asociaţiunile trustiere, şi-au spus şi ele cuvântul. Un singur factor a rămas pe dinafară în această luptă, — dacă socotim că presa se încape adesea, cu funcţiunea sa exponenţială în formula: tradutore, traditore, — consumatorul.

Şi cu toate acestea nu este un factor mai direct interesat decât el, cum nu este un factor mai important în însăşi gestiunea economică a ţării, — mai ales într'o împrejurare ca cea de azi când cu ajutorul trusturilor şi cartelurilor, grupurile industriale, acţionând o urcare de preţuri nemăsurată, şi scumpind viaţa (din 1932 până azi avem o urcare de peste 75 la sută, iar la unele articole peste 120%) se pare să fi uitat că consumul determină piaţa şi aceasta se determină la rându-i de preţ.

Este evident că la noi în ţară nu avem organe de ale consumatorilor de exprimare directă. Dar sunt şi rămân atâtea asociaţiuni profesionale de salariaţi, de liber profesionişti, corporaţiuni constituite cari prin membrii lor suportă acţiunea expropriativă a trusturilor, şi au din cauza suportării ei, interes comun în faţa cartelurilor şi măsurilor luate de guvern. N'am văzut nici protestul acestora. Să fie la mijloc specifica inerţie românească, sau o stare de spirit potrivită creării căreia orice acţiune sau manifestare populară de asemenea natură, este dela început născută-moartă în regimul liberalist, — propriu cartelurilor şi trusturilor, — în care politicianii tuturor consiliilor de administraţie, fac în mod constant să primeze şi să învingă, nu economicul, dar un anumit economic, al afacerilor, pe seama comunităţii şi statului?

Inclin să cred aceasta. Carenţa unei opinii directe a consumatorului în problema trusturilor se explică prin pierderea a fortiori, a ori cărei lupte.

Şi dăm dreptate acestei opinii, chiar neîmpărtăşind logica materialismului istoric care duce consecvent regimul liberalist economic la creierea de trusturi şi menţinerea lor.

Nu putem nega strânsa indiferenţă dintre acest regim şi trusturi şi carteluri.

Dovada de altfel s'a făcut: ceiace a vrut să creieze împotriva trusturilor şi cartelurilor d. Valer Pop a zădărnicit d. Const. Brătianu. Iar ceiace n'a ajuns să zădărnicească d-sa, se va zădărnici dela sine, în mărunţul măsurilor administrative şi de poliţie.

Să nu ni se citeze de către liberaliştii economici şi politici intervenţionismul de stat, — acţiune, în teorie pentru armonizarea intereselor diferitelor categorii de cetăţeni, — luându-se ca semn al acestui intervenţionism însăşi decretul lege în chestiune. In acest intervenţionism, real, nu încape consumatorul.

Intervenţionismul nostru de stat nu e condus de o anumită ordine, de o anumită sistemă, ci de o anumită mentalitate. Aplicat fragmentar, fluctuând după împrejurări, politice şi economice, substitue un interes de autarhie naţională, o acţiune de promovare a industriei private ca atare, fără a pretinde acesteia o funcţiune naţională. E traducerea în politica economică a zicalei româneşti «las să fie că broaşte se găsesc» — industrie să fie că interese naţionale de slujit se vor găsi.

Unde este acea acţiune intervenţionistă metodică care să urmărească această autarhie de interes naţional şi în sensul său social, care să urmărească în măsura proteguirii producţiei industriale, şi distribuţiunea mărfurilor, pentru un consum potrivit interesului acestei autarhii; unde este politica de intensificare a consumului în scopul creierii şi menţinerii unui debuşeu rentabil acestei industrii, deocamdată parazitar susţinută, adică în scopul creierii psihologiei de consumaţie pentru anumite articole ca şi posibilităţilor de consumaţie publicului românesc? Unde este, cu alte cuvinte, acţiunea paralelă aceleia proteguirii industriei pe spinarea ţării, a preţului celui mai mărunt pentru consumul cel mai mare; unde este acea tendinţă de nivelarea posibilităţilor de funcţionare normală a compartimentelor diferiţilor factori determinanţi ai economiei naţionale, care să ducă la acel schimb normal ce trebuie să caracterizeze o viaţă prosperă economică naţională?

Intervenţionismul nostru de stat asistematic, anarhic, nu sprijină industria pentru a reuşi să monopolizeze un produs, pe care să-l comercializeze speculând nevoia iniţială a consumatorului, nu stimulând necesitatea lui de opulenţă. Astfel serviciul social pe care îl face o industrie este din ce în ce mai scump, în loc să fie din ce în ce mai eftin.

In aceste condiţiuni trusturile şi cartelurile nu sunt numai inerfe-rente regimului liberalist, ci şi inerente şi caracteristice.

Inerţia consumatorului este deci explicabilă.

Sever Carp

Vizitaţi
Grădina — Restaurantul de vară
„MIELU IONESCU"
Strada Polonă No. 121
Grătar special
Vinuri alese din cele mai renumite podgorii
Bere specială Bragadiru
Concertează în fiecare seară orchestra
Maestrului ILIESCU. Diseur: M. CREŢU

MOBILE — Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare şi Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 55 şi B-dul Maria No. 1. — Tel. 4.75/14

VIZITAŢI CU INCREDERE!
Vechiul Magazin cu Incălţăminte
ALEXANDRU IONESCU
Bucureşti Strada Carol No. 58
Găsiţi toate sorturile pentru Bărbaţi, Dame şi Copii
Incălţămintea e lucrată în atelierele propri

VIZITAŢI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAŞINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Şedinţa consiliului de administraţie a camerei de comerţ şi industrie, Bucureşti

Aseară între orele 7,30—9, a avut loc şedinţa consiliului de administraţie a camerei de industrie şi comerţ din Capitală, sub preşedinţia d-lui Chr. Penescu-Hertsch, asistat de d. profesor V. Stoicovici, secretar general.

După citirea şi aprobarea sumarului şedinţei precedente, d. preşedinte Penescu-Hertsch trece la ordinea de zi, ocupându-se de activitatea şi preocupările camerei de comerţ şi industrie în ultimele 6 luni.

Descriind amănunţit, această activitate d-sa a precizat eforturile depuse pentru satisfacerea nevoilor comerţului şi industriei.

CONTIGENTAREA

In privinţa contigentării mărfurilor, d. Penescu-Kertsch spune:

Contingentarea a continuat să agite cercurile noastre comerciale şi industriale, problemele — aceleaşi — fiind legate, de nevoia unei mai drepte repartizări a contigentelor, sau de formalismul exagerat şi în bună măsură vexatoriu cu care se rezolvă chestiunile dela contigentare.

S'au făcut nenumărate intervenţii în legătură cu aceste chestiuni. Am căutat să demonstrăm, în primul rând, că în special, repartiţia contigentelor nu trebue să rămână o operaţiune de birou, că ea este legată de nevoile pieţii, nevoi pe care numai cei interesaţi le cunosc. Am reuşit să obţinem, în ultimul timp, şi aceasta este un succes ce trebue semnalat, ca în vederea repartiţiei contigentelor şi acordarea drepturilor de import, să se ia avizul unor comisiuni formate din specialişti.

MAXIMALIZAREA PREŢURILOR

Combate apoi, încercarea guvernului de a introduce preţuri maximale, motivând scumpirea prin contigentare, prime etc., etc.

Propune apoi, o supraveghere a leze şi să propună preţurile de comerţ, cerând să se formeze echipe din reprezentanţii ei cari să controleze şi să propună preţurile de en gros, după bursa pieţii, sperând că astfel, comerţul şi industria, sub supravegherea proprie vor ajunge să înlăture introducerea preţurilor maximale.

Dar, o hotărîre definitivă, nu s'a luat.

COMERŢUL NAŢIONAL ŞI STRAINII

Situaţia comerţului şi industriei româneşti şi numărul exagerat de mare al străinilor cari vin după afaceri în ţara noastră, ne-au convins că în existenţa firmelor româneşti se produce un fenomen anormal, menit să aducă cele mai mari prejudicii iniţiativelor româneşti şi că una din manifestările acestor prjudicii este concurenţa ce se face ileal, românilor, chiar în ţara lor.

Am găsit că o stavilă trebue pusă cu toată energia, aceasta cu un ceas mai de vreme, înainte ca economia românească să se găsească în faţa unor situaţiuni de neînlăturat.

Răspund d-nii: Jean Niculescu, D. Mociornita, T. Orăhidan, Dumitrescu-Militari, Stroescu şi Predoleanu.

G. P.

Problema românizării Braşovului

Se impune legiferarea colonizării urbane

BRAŞOV. — Nicăeri poate nu s'a simţit mai mult nevoia unui efort conştient şi ordonat, în direcţia colonizării urbane, ca la Braşov.

S'a repetat până la obsesie, în toate gazetele — minus cele din Sărindar cari au tăcut şi vom vedea, *cu profit* — că nu se poate ajunge la o schimbare a fizionomiei acestui oraş, devenit centru de preocupare a întregii ţări, dacă nu se trece la o acţiune masivă de împroprietărire, până ce se va legifera, înfine şi colonizarea urbană, după ce s'a făcut aceia rurală. Pentrucă aspectul oraşelor din Ardeal, a fost complect desfigurat, *sistematic desfigurat*, timp de secole, iar acceptarea acestei situaţiuni, a acestui umilitor status-quo nu o mai putem permite din una o mie şi una de motive.

Mai întâi noi nu suntem un stat *polinaţional*, căruia să-i fie indiferent dacă una sau alta dintre populaţiuni a atins un procent mai urcat, sau mai scăzut. Pe noi ne interesează ascendenţa *unui singur popor*, acela românesc.

Cum au văzut această problemă, atât de gravă, edilii din Braşov şi respectiv reprezentanţii „politici" ai acestui oraş, în parlament şi guvern? (Pentru-că Braşovul a fost reprezentat copios — la propriu şi la figurat — şi în parlament şi *în guvern*). Primăria municipiului Braşov, în fruntea căreia se află un om care, în lipsă de alte calităţi, se laudă că este boxeur — mai ales când e vorba de un anumit gazetar care-i deranjează anumite combinaţii — deşi este în posesia a peste 15.000 de cereri de împroprietărire — care, nici ele nu ar rezolva problema chiar dacă admitem prin absurd că ar fi aprobate, toate — ceeace desigur trece peste posibilităţile conducerilor impotente de astăzi, — această primărie care dela 1928 este condusă în fine de români (la Braşov chiar primarii pot fi ersatzuri!) rezolvă chestiunea atât de vitală a reromanizării oraşului, prin decizii anuale, cari anunţă publicului împroprietărirea unor grupări ce variază între 80—100 de inşi...

Nici chiar duşmanii cei mai tenaci ai cauzei româneşti de aci nu puteau bagateliza mai bine o acţiune ca aceasta, cum au făcut primarii Braşovului, în ultimii 8 ani.

Cum se face o împroprietărire...

Ultima inconştienţă s'a consumat anul acesta în ziua de 27 Martie, când în mod foarte solemn (şi suspect adăogăm noi) au fost împroprietăriţi 88, (cetiţi bine: optzeci şi opt) de cetăţeni, îndreptăţiţi la aceasta, aşa cum ne asigură comunicatele primăriei.

Membrii acestei comisii de pomină, care şi-a bătut joc de o iniţiativă atât de frumoasă şi a redus-o la nimic, au fost onorabilii d-nii ai comisiei, dr. Nicolae Stinghe, Ianeu Nan, un delegat al M. A. N., ing. Socol Andrei inginer-şef şi D. Zaminer, secretar (ăsta e român cum sunt eu turc).

Discuţia s'a învârtit (chiar d-nii din comisie s'a învârtit — vom vedea aceasta) în jurul împroprietăririi a 88 îndreptăţiţi în limita terenurilor «disponibile» parcelate în loturi de case conform planurilor întocmite de serviciul technic al Municipiului Braşov şi aprobate de Ministerul de Interne. Aşa e scris în procesul verbal Nr. 9018-937, dresat de susmenţionata comisie.

Şi s'a decis după cum era şi natural, împroprietărirea celor 88 «singurii îndreptăţiţi la aceasta», din întregul Braşov şi cari vor porni să românizeze Braşovul, aşa de singur...

Cei cari vor „Românize" Braşovul

Sunt în primul rând 25 funcţionari ai primăriei — noblesse oblige, — numai că această nobleţă a cam eşit terfelită dela primar — dela şoferul primăriei, Martin Magda (ăsta-i român de viţă veche) până la d-rul Alex. Sulică dela spitalul de contagioşi (d-lui probabil şi-a oferit locul ca răsplată a deosebitelor sale merite, ca administrator a acelui spital). Printre împroprietăriţi e şi d. inginer Socol, şeful serv. technic şi membru în comisie!

Urmează apoi într'o suită impresionantă, alţi „coloni". Dacă nu ar ocupa funcţii în stat şi locuri pe care ne-am obişnuit să le respectăm, i-am fi prezentat şi pe ei aci în bună companie cu şoferul primăriei. (Este o jenă însă, pe care oamenii aceştia probabil că nu o vor pricepe).

Sunt împroprietăriţi în acelaş timp 46 de funcţionari de stat şi ...7 diferiţi. Dintre aceştia vom scoate de urechi pe corespondentul ziarelor comuniste din Capitală, pe prea puţin onorabilul domn Canarache, care-şi primeşte astfel tainul lui, pentru-că din freamătul de protest şi indignare a unei populaţii întregi, nu a înţeles decât să facă obiect de trafic, de tranzacţie!

Colonizarea a început deci sub auspicii bune. A fost împroprietărit deci Petre Canarache, împreună cu d-nii: tot atât de «simpatici» şi de «români», Otto Neusinger, Melchior Stoltz, Heinirich Brantsch, Petre Cheretz, Simion Mohats, Janoşi Czapf, Arnold Bruss, Alois Cheris, Camil Piso şi Edmund Zerbes (Toţi dorobanţi, toţi căciulari.)

Ce ridicolă prezentare, în fruntea căreia stă un om al Sărindarului, al celei mai detestate prese din ţara noastră... Ce indiscriptibilă palmă dată simţimintelor româneşti din partea unuia care se numeşte Tarquiniu... Şi mai ales cât de diluată trebue să fie sângele omului, ca să activeze atât de ostil româneşte...

Noi ne facem însă interpreţii sentimentului public de indignare, care nu poate răsbate până în cabinetul primarului Prişcu şi nici la urechile d-lui Lapedatu, care mai are poate iluzia că la Braşov se munceşte, cinstit, româneşte! O lege specială trebuie adusă pentru a se începe cea dintâi colonizare urbană, la Braşov, nu cu 90 de inşi, — nici cu 15.000 câţi solicită! ci cu o sută de mii de români, veniţi de pretutindeni, care să alcătuiască aci reduitul central al rezistenţei româneşti.

Aici se dă azi bătălia cea mare a românismului. Dacă nu sesizaţi aceasta,, dv. acela „de sus" dacă sunteţi atât de paltroni şi laşi încât nu îndrăzniţi s'o faceţi, daţi locul altora! De interpreţi tembeli ai voinţei ei, s'a săturat întreaga ţară.

V. P.

Şi anul acesta „Luna Bucureştilor" se bucură de un succes frumos

Cea de a treia «Lună a Bucureştilor» inaugurată la 9 Mai, se bucură de un succes mereu crescând, care depăşeşte cu mult succesul pe care l-au avut toate expoziţiile anterioare din Capitală.

Vizitatorii din toate colţurile ţării admiră zilnic frumoasele pavilioane în care se află expuse cu mult gust diferite obiecte şi fotomontaje din trecutul nostru.

Pavilionul trecutului Capitalei este admirat pentru picturi şi fotografii privitoare la evoluţia vieţii din Bucureşti. In cel al viitorului primului oraş al ţării tronează uriaşă macheta asanării lacurilor cu toate legăturilor care vor transforma într'un viitor apropiat Bucureştiul în port la Dunăre. Aceste două pavilioane sunt legate între ele prin pavilionul credinţei strămoşeşti, în care sunt expuse odoare bisericeşti vechi şi dovezile de ctitorie ale domnitorilor noştri.

Pavilionul regalităţii cuprinde o inovaţie a tehnicei româneşti. Este vorba de uriaşe fotomontaje cari reproduc diferite epizoade ale răsboiului independenţii din 1877 ca şi aspecte din viaţa şi domnia M. S. Regelui Carol II.

Pavilionul antirevizionist ca şi cel al aviaţiei tineretului sunt şi ele obiectul unei deosebite atenţiuni din partea publicului.

Distracţii

Vaporul «Luna Bucureştilor» ca şi bărcile cu rame şi pânze, animă pentru prima oară suprafaţa lacurilor asanate. Un succes extraordinar îl are vaporul, pe care vizitatorii se distrează admirând malurile lacurilor şi minunata privelişte ce se deschide asupra Capitalei.

Oraşul şi circul piticilor, construite pentru cei 50 de cetăţeni sub un metru înălţime, sunt luate literalmente cu asalt. Toate lucrările de amenajare ale oraşului şi circului fiind complet terminate, viaţa în cel mai mic oraş din lume a intrat în normal. Eroii lui Swift sunt toţi excelenţi acrobaţi, muzicieni, jongleri, etc. In circul lor ei fac adevărate minuni.

Oraşul piticilor e deschis pentru vizitatori în fiecare zi dela ora 10 dimineaţa, iar reprezentaţiile la circ încep dela ora 4 d. a. In zilele de Duminică şi sărbători reprezentaţiile de circ se dau şi dimineaţa.

Interesante concursuri

La succesul Lunii Bucureştilor vor contribui în mare măsură concursurile pentru alegerea celui mai bătrân bucureştean, familiei cu cei mai numeroşi copii şi a perechei cu cea mai lungă căsnicie. Aceste concursuri se vor desfăşura în cadrul unei solemnităţi deosebite, iar cei premiaţi vor primi numeroase şi valoroase premii în bani şi obiecte.

Inscrierile la acest concurs se primesc zilnic la Biroul Comitetului de organizare a «Lunii Bucureştilor» din strada Eugen Stătescu 7.

Aniversarea promoţiei 1907 a Liceului naţional din Iaşi

Promoţia 1907 a Liceului Naţional din Iaşi, împlinind anul acesta 30 ani dela absolvire, a decis printr'un Comitet organizator alcătuit din colegii ieşeni şi bucureşteni, să serbeze duioasa aniversare, la Iaşi în zilele de 27 şi 28 Iunie a. c.

Participanţii vor sosi în Capitala Moldovei Sâmbătă 26 Iunie seara.

A doua zi 27 Iunie ora 8½ dimineaţa se vor reuni în sala cl. VIII a Liceului Naţional, împreună cu foştii lor profesori, sub preşedinţia fostului director, d. Vasile Teodoreanu. Se vor evoca, prin scurte lecturi, amintirile vieţei de liceu, figurile foştilor profesori şi colegi.

La orele 11½ se va oficia în Catedrala Metropolitană a Iaşului un parastas pentru profesorii şi colegii decedaţi.

La orele 12 membrii promoţiei vor lua parte la serbarea desvelirei bustului ilustrului fost profesor al Liceului Naţional, Alex. Lambrior.

Se primesc anunţuri
pentru
mica publicitate

CĂCIULATA
apă minerală radioactivă, este recomandată în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căi urinare, gută, artritism
Comenzi la Administraţia
Băilor CĂLIMĂNEŞTI-Vâlcea

Articole didactice scutite de taxa de 12 la sută ad-valorem

Ministerul de finanţe a făcut cunoscut vămilor din întreaga ţară, că sunt scutite la import de taxa de 12% ad-valorem, cărţile în limbi streine, legate în pânză, cari fac obiectul art. 796 al. b. din tariful vamal; precum şi globuri şi hărţile ştiinţifice de orce fel, geografice, geologice, astronomice, de marină, desene de mecanică şi arhitectură, de anatomie, de istorie naturală şi în general orce alte tabele pentru uzul didactic cu text în limbi streine, prevăzute de art. 802 din tariful vamal.

Un comunicat al ministerului de finanţe

Direcţia Datoriei Publice, luând cunoştinţă de publicaţiunile apărute în ziarele de azi, cu data de 20 Mai 1937, relativ la sustragerea unor titluri de rentă de consolidare 3 la sută 1935, dă următoarele preciziuni pentru a împiedeca răspândirea de versiuni inexacte.

Constatarea sustragerii s'a făcut de însăşi organele direcţiei Datoriei Publice, prin înlănţuirea operaţiunilor normale de verificare şi control care există între serviciile acestei direcţii. Indată ce s'a constatat lipsa unor titluri, s'a dispus verificarea întregului stoc de titluri 3 la sută de consolidare, primite dela administraţiile financiare în plata impozitelor, pe baza legii arieratelor şi s'a determinat cifra exactă a titlurilor sustrase, stabilindu-se la 10.730.000 lei, şi numărul fiecărui titlu.

S'a dispus sesizarea organelor judiciare competente, pentru a determina autorii sustragerii, iar direcţia Datoriei Publice a luat toate măsurile administrative, prin circulări adresate tuturor ghişeelor de plată administraţiilor financiare şi Sindicului Bursei, ca să împiedice circulaţia titlurilor în cauză, publicând în acelaş timp în Monitorul Oficial numărul titlurilor sustrase.

Pe baza registrelor de control, s'a putut stabili şi de către cine s'au încasat parte din cupoanele titlurilor sustrase, dându-se astfel organelor judiciare care instruesc acest caz primele indicii sigure pentru urmărirea infractorilor.

Autorii furtului de rente din Capitală au fost arestaţi

Organele Siguranţei au arestat eri pe Nicolae Donciulescu, funcţionar la Cassa direcţiei datoriei publice şi pe avocatul Baroncea.

Aceste arestări sunt în legătură cu furtul titlurilor din renta consolidării.

Avocatul arestat, nu este d. Baroncea din contenciosul ministerului de finanţe.

S'a semnat decretul de salarii pe luna Mai

Prin Inaltul decret regal semnat eri, se repartizează din bugetul general al statului pe exerciţiul 1937-938, pentru angajări, lichidări, ordonanţări şi plăţi de salarii şi pensii pe luna Mai a. c. lei 985.234.806 la capitolul I salarii şi suma de lei 172.660.166 la capitolul II diverse. In total 1.57.894.972 lei.

BERLIN... şi PARIS... (Expoziţia Universală)
ambele metropole europeane vor putea fi vizitate într'un singur voiaj în conformitate cu itinerariul excursiunilor colective organizate de secţiunea noastră de „TURISM & VOIAJ" între:
a) 19 IUNIE—8 IULIE
şi
b) 17 IULIE-5 AUGUST
Persoana care va avea fericita ocaziune de a lua parte la unul din aceste voiajuri va fi plăcut impresionată de contrastul izbitor între atmosfera de cosmopolitanism ce va domni la Paris cu ocazia Expoziţiei şi oraşul tradiţiilor germane, vechiul Berlin.
Două mari capitale cu farmecul şi caracteristicul lor cu totul diferit, ambele totuşi, oraşe cari au jucat roluri dintre cele mai importante în istoria popoarelor lumii!
Şi amândouă vă invită a le cunoaşte!!
In drum vizitarea oraşelor . Drezda—Nuerenberg (tranzit prin Elveţia) Venezia—(Rakek—Jimbolia)—Bucureşti.
COSTUL VOIAJULUI:
Dela şi până la Bucureşti cl. III-a lei 16.350, cl. II 18.500
Dela şi până la frontieră cl. III-a lei 15.500, cl. II 17.350
Inscrieri şi informaţiuni suplimentare, prospecte, la cerere se vor trimite de către Secţia de Turism şi Voiaj a „BUNEI VESTIRI"
Bulevardul Elisabeta Nr. 12, et. II — Telefon 4.85.82
Pregătiţi actele necesare paşaportului din timp! Locuri strict limitate. — Călătoria până la Berlin cu vagoane cu paturi.

O delegaţie de funcţionari la d. ministru de finanţe

O delegaţie a Federaţiei asociaţiilor de funcţionari, s'a prezentat eri dimineaţă d-lui M. Cancicov, ministru de finanţe.

Delegaţia a cerut ca jurnalul consiliului de miniştri prin care avansările de funcţionari au fost amânate până la 1 Septembrie 1937, să fie modificat. Şi anume, să se facă avansări înainte de această dată, întrucât sporurile prevăzute pentru aceste înaintări au fost trecute în buget cu începere chiar dela 1 Aprilie a. c.

D. M. Cancicov a promis delegaţiei că va supune cererea funcţionarilor în primul consiliu de miniştri.

ULTIMA ORA

Vizita d-lui Mosciski la București

Vizita d-lui Mosciski, președintele republicei Polone, a fost definitiv stabilită.

D. Mosciski, însoțit de primul ministru și ministrul afacerilor străine al Poloniei va sosi în Capitala la 7 Iunie.

Președintele republicei va participa la marile serbări ale Restaurației dela 8 Iunie și va arăta atașamentul și marea simpatie a statului vecin și aliat, atât prin prezența, cât și prin declarațiile pe care le va face la București.

Ciupescu, Nichifor Crainic și Kandelli!

Intr'un proces de mult humor intentat directorului nostru, d. Toma Vlădescu, — figurează între alții «martori» d-nii Ciupescu, Nichifor Crainic... și Kandelli!

Tovărășia e impresionantă. Dar mai ales e semnificativă! Recunoaștem, într'adevăr că între acești trei «martori» există reale atingeri...

«Ciupescu» mai mic, «ciupescu»... cât poate și «ciupescu» mare de tot!

Cum se găsesc oameni, dom'le!

*

Dar mai e încă ceva...

Vedem cu surprindere că din locul definitiv unde a fost categoric trimis, un culmind (care așteaptă zadarnic să-și vadă numele tipărit pe hârtia noastră) încearcă încă să ne atace.

Si pretinde acum individul acesta, — din alte sfere! — că noi am atacat SFARMA-NAȚIONALISM, în loc să-l fi atacat el — chiar pe el (dar cine e el) INAINTE ca «Sfarmă-naționalism» să ne fi atacat pe noi!

Cum faptele sunt riguros invers în ordinea în care s'au succedat, cum noi n'am făcut decât să RASPUNDEM atacurilor din SFARMA-NAȚIONALISM, inconștiența individului ne sperie — și nu ne mai rămâne decât să gândim că din locul unde cetățeanul a fost trimis, se pare, trebue să existe probabil o altă viziune a lumii...

*

Și în sfârșit ultima. Pentru Dreptatea.

Oficiosul național-țărănist vrea neapărat să știe ce este cu suma de 40.000 lei pe care d. Nichifor Crainic o datorează și azi d-lui Toma Vlădescu.

Explicăm cu plăcere.

40.000 lei sunt salariul-restant pe care d. Nichifor Crainic îl datorează d-lui Toma Vlădescu, încă din timpul când directorul nostru colabora la Calendarul.

Banii cu cari d. Nichifor Crainic — după un sentiment foarte propriu al cinstei și onoarei — s'a dus să se plimbe la Roma sau a făcut «Sfarmă-naționalism», în loc să-i dea acolo unde era dator.

E drept însă că acești bani au fost restituiți, — dacă vreți — în injuriile recente ale lui Sfarmă-naționalism.

Dreptatea însă e obligată să afle că acești 40.000 lei provin, nu din «afaceri comune», cum a insinuat, — ci din aceea că d. Toma Vlădescu a fost furat chiar de banii ce i se cuveneau pentru munca lui.

Proastă «afacere» — nu-i așa?

Retractările partidului național-țărănesc

Explicațiile venite abia după doi ani

Dela sosirea d-lui Al. Vaida în Capitală, partidul național-țărănesc, aruncă punți de legătură necontenit spre Frontul Românesc, fără să ia în seamă indiferența «celor isgoniți» acum doi ani, iată de aceste asalturi de dragoste din partea celor cari altădată îi «infierau trădarea».

Astăzi conducerea partidului strigă în public prin toate articolele sale, că niciodată n'a fost deosebire între programul d-lui Al. Vaida și al d-lui Ion Mihalache, ci numai de metode.

«Dreptatea» încearcă de o săptămână să se convingă întâiu pe sine, că d. Vaida s'a pus afară din partid numai pentrucă s'a solidarizat cu câțiva indezirabili și atâta tot, încolo programatic cea mai perfectă armonie din câte au existat vreodată în politica română.

Pentru cei cu memorie scurtă dela «Dreptatea» și din partidul național-țărănesc ținem ca în aceste zile de recunoaștere a păcatului în fața țării, să le mai amintim de toate gravele injurii pe care altădată aceiași oameni, cu aceleași condeie, le aruncau spre omul dela care așteaptă azi ajutor.

Doi ani, tot Sărindarul în cor cu fițuicile partidului național-țărănesc au aruncat insulte la adresa mișcării d-lui Al. Vaida.

Și aceasta fiindcă, au existat, spune «Dreptatea», numai diferențe de metode! Nu știm dacă opinia publică s'a putut sesiza, cam ce ar putea cuprinde pentru partidul național țărănesc, cuvântul acesta de «metodă».

EXPLICAȚIUNI NECESARE

Desigur că acum, după falimentarea ultimelor încercări de a forța succesiunea, conducerea partidului în cap cu d. Mihalache a început să raționeze retrospectiv, la un program pe care, altădată îl discutase statutar dar care a rămas literă moartă în cartoane.

D. VAIDA VOEVOD

De atunci, s'au petrecut o serie de frământări, cari au culminat cu plecarea d-lui Al. Vaida-Voevod din partidul național-țărănesc, d-sa urmând programul care l-a expus în 1935, iar d. Mihalache metodele cu care a crezut că vine la putere.

In vreme ce programul d-lui Al. Vaida deslănțuia în țară un curent de resurecție naționalistă, metodele d-lui Mihalache impuneau ziarelor să înjure trivial acțiunea Frontului Românesc.

In timp ce d. Vaida prin programul său determina o serie de măsuri de apărare națională în contra minoritarilor pe care guvernarea liberală a trebuit să le transforme în legi, metodele partidului național-țărănesc impuneau d-lui Ion Mihalache [illegible] cu jidovimea.

In ziua când s'a putut ajunge în parte la naționalizarea baroului, și astăzi se încearcă naționalizarea industriilor, aceleași metode determină partidul național-țărănesc să închee Frontul Popular, cu comuniștii și toate elementele periferice ale vieții noastre politice.

Și aceasta d. Mihalache pretinde că este numai o diferență de metodă. Nu ne surprinde câtuși de puțin retractările «Dreptății»; suntem numai surprinși de lipsa unui elementar bun simț, pe care sincer o mărturisim, l'am mai crezut că-l are d. Mihalache.

Adesecori, sunt retractări cari onorează pe acei cari le fac. De data aceasta însă, în retractările partidului național-țărănesc, vedem desgustătoarea încercare a unui om, de a linge acolo unde a scuipat.

Și ne e greață.

Stilox

Discursul d-lui Baldwin

D. Stanley Baldwin, omul care timp de treisprezece ani a condus destinele partidului conservator englez și zece ani însuși colosalul imperiu britanic, se pregătește să intre în umbră. Firește, a binemeritat dela patria sa, iar intrarea în umbră se face cu o eleganță, o urbanitate, o măreție caracteristice admirabilului sistem politic englez.

Inainte de a pleca, d. Stanley Baldwin a simțit nevoia să vorbească. Și a vorbit ca de obiceiu: calm, ponderat, cu o doză de melancolie amară și mai ales cu o formidabilă doză de ipocrizie britanică. Continentalii vorbesc adesea de „perfidul Albion". Nu știu dacă au întotdeauna dreptate. Englezii nu sunt oameni perfizi. Perfidia și ipocrizia britanică sunt congenitale, spontane, candide. Oamenii sunt convinși că sunt umanitari, filantropi și democrați.

D. Baldwin a exclamat patetic: „Lăsați-mă să proclam aci crezul meu: cine nu crede în milioane de oameni din toate rasele: imperiul liberate!" E mișcător!

Se știe doar că imperiul britanic s'a clădit în mod eminamente democrat, umanitar și pacific.

Indienii, Malaezii, Hotentoții, Boșimanii, Egiptenii, Burii, au venit cu toții cu micluștii rugând Marea Britanie să-i accepte în imperiu. Bieții oameni!

Cât sânge, câte lacrimi, câtă suferință, câte zeci de milioane de cadavre stau la temelia imperiului britanic care s'a clădit — ca toate imperiile — prin foc și sabie!

D. Baldwin a uitat toate acestea, după cum a uitat și modul cum se menține imperiul britanic.

In timpul când lumea anglo-saxonă era indignată de „barbariile" dela Guernica, când presa engleză ducea campanii furioase pe această temă, în același timp presa aceasta aducea dări de seamă precise asupra operațiilor de „reprimare" a revoltei din Waziristan și se calculau — cu sânge rece — efectele bombardamentului aviației britanice asupra „satelor rebele".

Și mai amintim de atrocitățile fără nume comise pentru reprimarea diferitelor campanii de nesupunere organizate în „prea libera și prea fericita Indie", de oameni care nu foloseau niciodată violența, adică de partizanii unui adevărat umanitarist, democrat și pacifist, Mahatma Gandhi.

Sfătuesc pe domnii democrați, care leșină de entuziasm în fața „democrației" Angliei, să citească în cartea unuia de-ai lor asupra lui Mahatma Gandhi — e vorba de volumul lui Romain Rolland — despre modul liberal, democratic și umanitar în care a fost guvernat imperiul britanic. (A se reține în special isprăvile generalului „democrat" Dyers).

Să nu mai vorbim de războiul Burilor sau de umanitarismul democratic folosit în 1919, 1920 împotriva Irlandezilor care-și cereau dreptul la o viață liberă.

E de prisos. Toată lumea cunoaște isprăvile umanitare ale democratului imperiu.

Și atunci mă întreb dacă nu e cazul să exclamăm, ca odinioară girondina revoluției franceze: „O liberiate, câte crime se comit în numele tău!"

Paul Mihail

Contractul de căsătorie între Ducele de Windsor și D-na Simpson a fost semnat

PARIS 19 (Rador). — Azi dimineață a fost semnat la castelul Cande contractul de căsătorie între Ducele de Windsor și fosta d-nă Simpson.

Contractul, întocmit de maestrul Bertin, notar la Tours, este stabilit în regimul separației de bunuri.

Ceremonia căsătoriei se va desfășura în ziua de 3 Iunie la amiază. Ea va avea un caracter destul de simplu. Ducele va fi îmbrăcat în frac, iar logodnica sa va fi îmbrăcată într'o toaletă foarte simplă de mătase.

Indată după terminarea căsătoriei, cei doi soți vor pleca imediat spre o destinație necunoscută, despre care nu se știe nimic decât că este o destinație îndepărtată.

Pentru ceremonia nupțială s'au lansat numai vreo 20 de invitații.

Expoziția din Paris sabotată de comuniști

PARIS, 19. — In urma faptului că guvernul nu a admis majorarea salariilor, de altfel destul de ridicate, muncitorii sindicaliști au încercat să incendieze unele pavilioane, prin scurt circuite.

Muncitorii chemați să repare firele, au fost crunt bătuți de bestiile roșii.

In cazul când se vor încerca alte acte de sabotaj, muncitorii naționaliști a lui Doriot vor păzi și completa lucrările expoziției până la inaugurare.

ECOURI ȘI POLEMICI

O gazetă d'aia, care, în lipsă de materie publică numai romane pentru birjari și slujnici, ne aduce, pe lângă astea și o veste, dar pistruiată rău, anume: gazeta roșcată ne spune că în sectorul IV de verde a avut loc o întrunire a tineretului internațional-țărănesc.

Dom'le, mai există oare și tineret de genu ăsta?

Te pomenești c'o fi existând, dar sala unde se «întrunesc», nu poate fi decât o sinagogă, sub președinția unui rabi.

—

D. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, va oferi zilele acestea o masă inginerilor și arhitecților din serviciile primăriilor Capitalei, cari au contribuit la lucrările edilitare executate în ultimii ani.

La această masă vor fi invitați și președinții asociațiilor profesionale a acestor două categorii de tehnicieni.

—

D. Gh. Brătianu s'a întors aseară în Capitală, pentru a conduce personal campania electorală din Ilfov.

—

Pentruca cele două tabere liberale dela Ilfov — recte Dorobanțu-Ghiață — să se poată împăca, se ventilează ideia amânării alegerilor dela 30 Mai.

—

D. Radu Irimescu, ministrul aerului și marinei, sosește Sâmbătă în Capitală, venind dela Londra.

—

După cum am anunțat la vreme examenul de bacalaureat va începe în conformitate cu dispozițiunile legii în ziua de 25 Iunie crt.

Această dată este precisă și nu aceia de 20 Iunie cum au anunțat dintr'o regretabilă eroare cele mai multe ziare.

Banchetul pentru sărbătorirea d-lui președinte suprem *A. C. Cuza* va avea loc în ziua de 21 Maiu a. c. ora 13 în restaurantul «Luxana» din str. 11 Iunie.

Biletele se găsesc la sediul central al partidului, cu începere de astăzi 20 Mai între orele 17—19, de unde se pot ridica de persoanele înscrise în banchet.

—

In repartizarea centrelor pentru examenele de definitivat al învățătorilor din sesiunea Mai au intervenit următoarele modificări.

Invățătorii din județele Alba, Hunedoara și Sibiu vor da examenul la școala normală din Deva; cei din județele Mureș și Ciuc vor da examene la școala normală din Tg. Mureș, iar ce din Târnava Mică la Cluj.

—

D. col. Merkale, reprezentantul mareșalului Badoglio în România a fost primit astăzi în audiență de către d. dr. Angelescu ministrul Educației naționale.

—

Se aduce la cunoștința d-lor studenți ai Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, că cererile de înscrieri la examenele din sesiunea Iunie 1937, se primesc la Secretariatul Academiei în următoarele zile:

Joi 20 Mai, literele H. I. J. K.; Luni 24 Mai, literele L. M. N.; Marți 25 Mai, literele O. P. Q. R.; Miercuri 26 Mai, literele S. T.; Joi 27 Mai, literele U. V. Z.

Conform regulamentului vor putea fi înscriși la examene numai studenții cari au depus taxele pe anul 1936—37, au frecventat cursurile și fac dovadă că au frecventat două seminarii și cursurile de limbi străine la care se înscriu.

Mâine 21 Mai fiind sărbătoare, ziarul nostru va apare Sâmbătă 22 Mai orele obicinuite.

— —

La 15 Iunie începe la București examenul de capacitate pentru maeștri de specialități dela gimnaziile industriale.

Candidații vor da examen la probele scrise și practice urmând ca proba de practică pedagogică să se țină la toamnă.

—

D. Wladimir Korec, însărcinatul de afaceri al Cehoslovaciei, a remis eri dimineață în localul legației, d-lui prof. Alex. Lapedatu, președintele Senatului și Academiei Române, ordinul «Vulturul Alb» în gradul de mare Cruce cu cordon, care i-a fost acordat de președintele republicei cehoslovace.

—

Comitetele de conducere al organizației național creștine din Culoarea de Verde, sunt convocate a lua parte, neapărat la ședința ce va avea loc Marți 25 Mai crt. orele 7 seara la sediul organizației din Calea Griviței No. 245.

—

Asociația generală A. S. P.-C. F. R., aduce la cunoștința tuturor membrilor săi din București și filialelor din întreaga țară, pe această cale că adunarea generală ordinară de fine de an se va ține în mod irevocabil și cu orice număr de membri în ziua de Duminică 23 V. a. c. ora 9 dim la birou, Buc. Noi (Dămăroaia) str. Isbiceni Nr. 49 (colț cu Bulevardul Gloriei).

Toți d-nii membri cu plata cotizației la curent și dela filiale sunt rugați a lua parte la sus numita adunare generală în interesul asociației.

Vizita Voevodului Mihai la jamboreea cercetașilor englezi

LONDRA 19 (Rador). — M. S. Marele Voevod Mihai s'a înapoiat la Londra Marți la amiază venind dela Ledbury, în Herefordshire, unde a participat la jamboreea a 8000 de cercetași englezi. M. S. Marele Voevod Mihai a fost prezentat cercetașilor de către lordul Baden-Powell, întemeietorul organizației cercetășior. Măria Sa a fost salutat cu lungi și entuziaste ovații.

M. S. Marele Voevod Mihai a sosit Luni la castelul istoric Eastnor, în poarta căruia a fost primit de lordul Somers, unul din conducătorii cercetășiei engleze.

In aceeași zi, întovărășit de lordul și lady Baden-Powell și de lordul Somers, Măria Sa a vizitat amănunțit taberele cercetașilor.

A lăsat o profundă impresie asupra tuturor solicitudinea cu care Marele Voevod Mihai s'a interesat de cercetașii invalizi cari, deși handicapați de defecte fizice, pot totuș face parte dintr'o cohortă specială de cercetași, comandată de un instructor invalid.

In noaptea de Luni, Măria Sa a rămas la castelul Eastnor, unde lordul Somers a oferit un mare dineu în onoarea Marelui Voevod, la care au luat parte între alții și lordul Baden Powell mai mulți fruntași ai cercetășiei britanice, comandorul Fundățeanu și consilierul de presă al Legației României, d. Dimăncescu.

«Morning Post» ocupându-se de jamboreea dela Ledbury subliniază ovațiile cari au salutat pe M. S. Voevodul Mihai la sosirea Sa în tabără.

MARELE VOEVOD MIHAI

Toate ziarele reproduc fotografia Marelui Voevod în costum de cercetaș.

«Times» publică în mod excepțional, o scrisoare în limba franceză a profesorului Nedelcu, exprimând sentimentele unui cercetaș român cu prilejul Incoronării Suveranilor Angliei.

Cum au distrus comuniștii orașul Amorebieta

SALAMANCA 20. — Intreg orașul Amorebieta este încă în flăcări. La orele 3 noaptea fugarii civili din oraș, au reușit să scape din orașul în flăcări și să se apropie de trupele naționaliste ce erau la 1 km. de oraș.

Fugarii au declarat că bandele roșii, în momentul când au văzut că orice rezistență în fața înaintării naționaliste este zădarnică au dat foc orașului.

Apoi, au dinamitat zeci de clădiri, fără a anunța populația.

La orele 5 dimineața, trupele naționaliste au intrat în oraș și au început opera de salvare.

Intreg orașul era o mare de flăcări. Sute de persoane au murit în acest infern provocat de desperarea roșilor.

Sosirea naționaliștilor a fost primită în genunchi de populația civilă a orașului, ce trăia neîncetat sub o cumplită teroare roșie.

Victoria naționalistă în desfășurare

BILBAO, 19 (Rador). — Agenția Reuter transmite:

Avioanele naționaliste au bombardat și au atacat cu mitralierele unele localități din suburbia orașului Bilbao printre cari și Baracaldo.

Avioanele naționaliste au aruncat bombe de mare putere explozibilă și numeroase bombe asupra satului Galdacano, pe șoseaua Amorebieta—Bilbao.

Prin tirul intens al artileriei și prin bombardamentul avioanelor, naționaliștii au reușit să alunge un batalion din Santander, care ocupa poziția Mont Gondra, la sud de Mont Jata.

Revoluția din Albania opera lui Vlahov

Lovitura a fost pusă la cale la Viena

TIRANA 20. — Autoritățile albaneze au descoperit firul revoluției pusă la cale de Etem Toto.

In voiajul făcut acum o lună de Toto la Viena, acesta a avut o întrevedere de 6 ore cu agitatorul bolșevic Vlahov, reprezentantul balcanic al Kominternului, al cărui sediu se află la Viena și care se găsește sub directa supraveghere a lui Dimitrov.

Cu câteva zile înainte de revoluție un grup de «excursioniști» austriaci au vizitat Valonia, unde au avut mai multe întrevederi cu diferite persoane suspecte.

Revoluționarii contau în această revoluție pe ajutorul Sovietelor, care trebuia să trimeată armament și arme, cu un vapor ce avea destinația spre Valencia, dar care nu a putut sosi la vreme.

Totuș Etem Toto, a ridicat partizanii deoarece guvernul aflase de intențiile lor și ordonase arestarea lor.

Revolta care superficial a avut un substrat «religios» e opera comuniștilor cari nu văd cu ochi buni armonizarea raporturilor Italo-Jugoslave, precum și lichidarea conflictului albanez.

*

TIRANA 20 (Rador). — Ziarele albaneze publică amănunțite dări de seamă asupra evenimentelor din ultimele zile și subliniază atitudinea fermă a guvernului și a armatei care a permis represiunea imediată a revoltei.

Ziarele relevă manifestațiile de nemărginit devotament către Rege și asigurările de credință ce sosesc din toate orașele Albaniei.

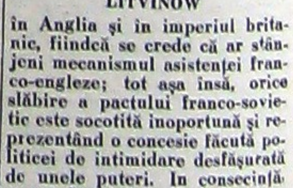
Ce s'a discutat la Londra

LONDRA, 20 (Rador). — Indicațiuni culese în cercurile britanice bine informate, în privința conversațiunilor care s'au desfășurat la Londra în ultimele opt zile, permit să se tragă de pe acum concluzii și să se precizeze subiectele examinate:

Pactul occidental, pactul franco-sovietic, dificultățile Austriei, chestiunile dunărene și eventuala recunoaștere a noului statut al Abisiniei sunt chestiunile existente.

In privința pactului occidental, perspectivele negocierilor par destul de puțin favorabile, din pricina unor divergențe fundamentale între Franța și Anglia pe deoparte și Germania și Italia de altă parte, în ceeace privește legăturile pe cari noul sistem occidental de securitate le-ar avea cu Societatea Națiunilor. Londra și Parisul sunt hotărîte să organizeze acest sistem numai în cadrul organizației colective. Cână vreme însă Berlinul și Roma nu acceptă această concepție, este greu să se întrevadă cum s'ar putea învinge un obstacol atât de serios.

In privința pactului franco-sovietic, comunicatul publicat Marți la Quai d'Orsay, după conversațiunile dintre d-nii Delbos și Litvinov, corespunde exact vederilor cercurilor diplomatice engleze. Ideia unei întăriri a acestui instrument ar putea întâmpina unele rezistențe

LITVINOW

în Anglia și în imperiul britanic, fiindcă se crede că ar stânjeni mecanismul asistenței franco-engleze; tot așa însă, orice slăbire a pactului franco-sovietic este socotită inoportună și reprezentând o concesie făcută politicei de intimidare desfășurată de unele puteri. In consecință se aprobă fără rezervă menținerea pur și simplă a pactului franco-sovietic.

In chestiunile politice ale Europei centrale, unii oameni de stat englezi au insistat asupra interesului pe care Anglia îl poartă stabilității politice și economice a țărilor dunărene. «Inițiativele spectaculare» sunt primite aci cu oarecare neîncredere și se spune că guvernul englez nu are de gând să facă vreo declarație senzațională sau să formuleze noui propuneri.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ANGHEL SALIGNY Nr. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil V. OLANIUC STERE